

Mākslas namā – Ēdenes dārzs

„Mākslas mērķis nav patikt. Tai jāliek mums just dažādas emocijas, lai kādas tās būtu,” uzskata Kuldīgas māksliniece Agnese Veinberga. Izstādē *Eden* (Ēdene) Mākslas namā ir tikai neliela daļa gleznu, kas radītas divos gados, un tās atklāj gan Bībeles stāstu par dzīvības koku, gan Ukrainas kara atbalsis.

**Kuldīgas Mākslas namā darbi
apskatāmi līdz 5. jūnijam.**

„Pēdējos divos gados esmu gleznojusi ļoti daudz. Tā ir patiesa bauda, ko nevar salīdzināt ne ar kādām citām izjūtām. Tā ievieš citā dimensijā,” izstādes *Eden* atklāšanā stāsta māksliniece Agnese Veinberga.

Autore skaidro: „Ukrainas notikumu fonā izjūtas mainījās. Ēdene ir dievišķais dārzs, kurā patverties no briesmām un kara šausmām. Te ir stāsts par dziļām dvēselēm, kas alkst pēc brīvības un demokrātiskas valsts.”

Atklāšanas dienā A. Veinberga jutās gandarīta: „Esmu pateicīga Mākslas namam, ka tas mani pirms sešiem mēnešiem uzaicināja, lai parādu, ko esmu uzgleznojusi.” Māksliniece stāsta, ka nosaukums *Eden* iekļauj stāstu no Bībeles, kurā teikts, ka Ēdenes dārzā no dzīvības koka saknēm reiz iztecējusi upe četrās straumēs. Ūdens augsnī padara auglīgu, un upe ir metafora laika ritējumam – tā plūst no avota uz jūru tāpat kā dzīve no dzimšanas uz nāvi. Taču dzīve dod iespējas. Tās ir kā četras straumes, katra uz savu debespusi, bet visas ved pie saknēm – uz to pašu jūru, jo tieši no turienes tās nāk. „Jūtu, ka eju tuvāk savām saknēm, un tas ir arī tuvāk jūrai,” Agnese stāsta, ka turp brauc ļoti bieži.

Gleznās autore atklāj savas dzīves filozofiju, identitātes meklējumus un izjūtas par Krievijas nežēlīgo karadarbību Ukrainā: „Manuprāt, mākslinieks nevar radīt, nedomājot par to, turklāt tas notiek tik tuvu mums. Ir ļoti svarīgi to atspoguļot. Es pat citādi nespētu, tāpēc šī tēma iet paralēli manām radošajām baudām.”

Atskatoties uz saviem darbiem, Agnese secinājusi, ka sākumā centrālais tēls ir meitene vai sieviete, jo vispirms bijusi vēlme atklāt to, kas ir viņa pati. Vēlāk šis tēls sācis slēpties un sākusi dominēt vide: gan pilsēta, gan daba. Tagad priekšplānā ir abstrakcija vai ūdens. Gleznās redzami arī egļu čiekuri un mūžzaļi koki – tos māksliniece redz kā viņai būtiskus motīvus. Autorei svarīga darbu kvalitāte, tāpēc audumu viņa sagatavo un rāmim uzvelk pati: „Viens darbs tika pārzāģēts uz pusēm. Aizgāju pie galdnieka un uztaisīju divus. Tā no vienas ļoti lielas gleznas tapa divas manā augumā.”

Gleznāšana un sevis pilnveide A. Veinbergai ir kā dzīve Ēdenes dārzā: „Ar nepacietību gaidu, kur šis ceļš mani vedīs. Bez tā es nevaru dzīvot.”

**Kristīnes Āboliņas
teksts un foto**

Kā Kuldīgā pavadīta Muzeju nakts.
➔ 12. lpp.

**Reportāža no Pilsētas
svētkiem Skrundā.** ➔ 7. lpp.

**Koktēlniecības plenēra darbi tiks
slimnīcai un aprūpes namiem.**
➔ 6. lpp.

**Turlavā vecs autobuss un bažas
par vēja parka ieceri. Ko vēl runāja
iedzīvotāju sapulcē?** ➔ 5. lpp.

**Ģimenes dienā jautra
pēcpusdiens.** ➔ 4. lpp.

Piektdien, 20. maijā:

- Sākusies velosezona.
- Kas uztrauc kurmālniekus?
- Personība: Viesturs Pirro.
- Par kārtību skeitparkā.
- Basketbola treneris Oskars Linkovskis.

REDZĒJUMS

Ardievas karnevālam?

Dina Poriņa

Atklāti sakot, agresija, ko ar sāpošu sirdi redzam Ukrainā, un tās atbalss, kas uzdzien drebuļus par 9. un 10. maija notikumiem Rīgā, nepavisam nemudina domāt par svētkiem un izklaidi... Tomēr pārdomas raisīja kāds vietējais lēmums par Pilsētas svētkiem Kuldīgā – turpmāk vairs nerīkot atraktīvo pilsētnieku gājienu, kas labu slavu bija ieguvis tuvu un tālu. To kultūras centrs pavēstījis uzņēmējiem un citiem. Un es kolēģiem jautāju: „Vai tiešām neviens neprasa, kāpēc?”

Mūsu Pilsētas svētki 90. gados aizsāka šādu svētku kustību Latvijā un ar daudzveidību un izdomu bija kļuvuši ciemiņiem par magnētu. Joprojām viņi apbrīnā mēdz iesaukties: „Nu, to tikai Kuldīgā var izdomāt!” Tādas trīs labas un – galvenais – pašu radītas lietas *Dzīrēs Kuldīgā* bija Aleksūpītes karnevāls, skrējieni pa upīti un svētku gājieni, kurā iestādes un uzņēmumi centās ar atraktivitāti pārsteigt citus un paši sevi. Un to gribēja redzēt tūkstoši.

Man karnevālais sestdienas gājieni bija tas gaidītais mirklis, kad reizi gadā savas profesijas un sabiedriskā statusa pa-

reizības ancuku varēju uzvest uz atzveltnes un kļūt par jebko: par viduslaiku vampīru, puskaulu nāru, metāllūžņu vācēju, alternatīvās modes modeli, Brazīlijas futbolistu... Nekad neesmu juties tik brīvi, kā gruntīgas lauku mamzeles tērpā lidojot balerīnas cienīgos lēcienos, kuplām mākslīgām krūtīm plīvojot! Ielīst citā ādā un veselīgi izampelēties, pārējos uzjautrinot, – tā man pietrūks. Šis gājieni bija arī *bezmaksas marketinga pasākums*, kurā parādīt, kas tik viss mums te Kuldīgā nav. Jā, dažreiz tas prasīja (atvainojiet!) pacelt pakaļu un sasprindzināt smadzenes. Taču mūsu kolektīvam tas bija tik saliedējoši un azartiski pacilājoši, ka nav nekā cita, ar ko to salīdzināt. Ticu, ka līdzīgi jutās daudzi šai tradīcijai uzticīgie.

Iemeslus, kāpēc tā vairs nebūs, varu nojaust. Vienu apstiprina viens no Pilsētas svētku tēviem, ilggadējais pasākumu vadītājs Andris Grīnvalds: pēdējos gados dikti vajadzējis gājienam un Aleksūpītes karnevālam kuldīdzniekus pierunāt... Jā, vērot ir vieglāk nekā darīt. Otrs – pirms dažiem gadiem karsti (pat pārāk!) diskutējām, kā svinēt turpmāk, un kaut ko labu nepamatoti *norakstījām*. Par visu var būt pretēji viedokļi: vienam par garu, otram par īsu, citam naktis par skaļu, cits arī bez reibuma tās izbauda ar kaifu, vēl kādam pat četru dienu programmā „nekā nav, ko redzēt”... Bet at-

„Ielīst citā ādā un veselīgi izampelēties, pārējos uzjautrinot, – tā man pietrūks.”

nāca pandēmija un lika Kuldīgas dzīru koncepciju mainīt – gribi vai negribi. Radošie ļaudis atkal atrada ko jaunu – kopš 2020. gada mums ir *Kuldīgas vasaras vitrāžas*, kas ar krāsainiem atspīdumiem vēl nebijušās vietās un veidos mirdzēs arī šogad.

Allaž der ielaist pa logu svaiņas vēsmas. Taču esmu arī tradīciju cilvēks un augstā vērtē turu mūsu pašu radīto. Tāpēc ir mazliet sāpīgi šķirties no tā, kas iemīlēts, un gribu pateikt paldies ikvienam, kas Kuldīgas Pilsētas svētkus vēsturē jau ir ierakstījuši un mums uzdevājuši tādas emocijas, ko neviens nespēj atņemt.

Karnevāls ir miris? Lai dzīvo karnevāls! Kam azarts asinīs, tas tāpat nespēs nosēdēt mierā.

MANUPRĀT

Staļins, Ždanoka, Putin Kaput un citi

Pēc 4. maija deklarācijas kluba ierosmes kopš 11. maija vietnē *Ziedot.lv* sāka ziedojumu vākšana, lai samaksātu par t.s. okupekļa nojaukšanu Uzvaras parkā Rīgā. Trīs lietas, kurām gribas pieskarties. Pirmā – naudu piemineklim cilvēki dod jau otro reizi. Tas sāks būt 1979. gadā, un komunistu vara celtniecības izmaksām piespiedu kārtā naudu atvilka no ļaužu algas. Nu daudzi ziedo atkal, šoreiz pilnīgi brīvprātīgi. Otrā – neticamais temps, kādā nauda tiek savākta. Pasēdēju pie datora un fiksēju, kā tas notiek. 12. maijā 8.50 saziēdoti 24 000 eiro, 10.39 – 70 000 eiro, 10.51 – 73 000. Katrs pats var parēķināt, cik ziedots minūtē. 13. maijā 10.00 kontā bija ap 199 000 eiro, 16.40 – vairāk

nekā 220 tūkstoši eiro. Prātam neapptverams temps! Trešā – ziedotāju asprātība, proti, ikvienam dota iespēja vai nu palikt anonīmam, vai arī norādīt savu vārdu, uzvārdu. Ja palūkojas mājaslapā *Ziedot.lv*, tad no smiekliem var sākt sāpēt vēders: Staļins, Tatjana Ždanoka, Regīna Ločmele, Maskavas ielas gangsteris, Mārtaņa Staķa kaķis, Aijo Beness, Solovjovs, Dmitrijs Peskovs, SIA *Bayraktar*, Putin Kaput, Pablo Escobar un citi. Protams, aiz šiem personāžiem stāv pavisam citi cilvēki, bet tas kārtējo reizi pierāda, cik ļoti daļai Latvijas sabiedrības *okupekļi* ir kā kauls rīklē.

Alberts Dinters

TRIS PAR VIENU

Saeima devusi zaļo gaismu tam, lai Rīgā nojauktu pieminekli Padomju armijas karavīriem, kas vairumam asociējas ar padomju okupāciju pēc 2. pasaules kara. Rīgas dome uzdevusi pieminekli nojaukt. Sabiedrība dažās dienās naudu būvgružu aizvākšanai saziēdoti ar uzviju – vairāk nekā 250 000 eiro. Process uzņēmis tādus apgrīzienus, ka to apstādināt ir teju neiespējami. Tomēr daļai sabiedrības, īpaši krieviski runājošajai, šis piemineklis ir gandrīz vai svēts. Igaunijas valdība Tallinā pieminekli padomju karavīriem jeb bronzas Aļošu demontēja jau 2007. gadā. Tas izsauca vairāku dienu nemierus, un tie pazīstami kā Bronzas nakts. Kādu reakciju varam sagaidīt Latvijā?

KRIEVI NEJŪTAS PIEDERĪGI

1. Klāvs Sedlenieks, sociālan-tropologs, Rīgas Stradiņa universitātes asociētais profesors:

– Skaidrs, ka sagaidīsim dažādas protesta akcijas. Cik nopietnas? Tas jāprasa drošības dienestiem. Šogad 9. maijā pie pieminekļa bija daudz mierīgāk nekā iepriekš, nebija tāda pūļa (svinēt bija aizliegts – red.).

Jāpaskatās ar objektīvu skatu. Mūsu integrācijas sistēma nekad nav bijusi vēsta uz integrāciju – tā vēsta uz asimilāciju. Lai Latvijā dzīvojošais krievs iemācās runāt valsts valodā, lai aizmirst, ka ir krievs, – tā nav produktīva pieeja. Stingrums un piespiešana nestrādā, un, ja mēs

būtu bijuši stingrāki, labāk nebūtu bijis. Jāpadomā par to, kas mums pašiem šķiet pievilcīgs Latvijā, cik daudz esam Latvijas krieviem devuši iespēju justies kā daļai no valsts. Daudzu iemeslu dēļ tas ir problemātiski – krievi jūtas kā sveši elementi, neskatoties uz attieksmi pret Latviju. Integrācija nav bijusi veiksmīga. Jāpatur prātā, ka mums ir daudz emigrantu, kuri aizbraukuši dzīvot un strādāt citās valstīs. Tas indikatīvi norāda iedzīvotāju domas par šeit notiekošo. Krievu gadījumā vēl ir etniskais aspekts. Bet es nerunāju par aktīviem putinistiem – tā ir cita kategorija.

TRACIS BŪS, SEKAS – DIEZ VAI

2. Filips Rajeviskis, politologs:

– Jāatceras, ka šībrīža Krievija nav tā Krievija, kāda tā bija 2007. gadā. Gribu cerēt, ka tik *jestri* kā Tallinā nebūs. Krievijai nav tik daudz resursu, lai to putru vārītu. Tā ir aizņemta austrumos. Arī Krievijas atbildīgie, kuri nodarbojas ar propagandu, aizņemti ar citām lietām, ar Ukrainu. Es gribētu teikt, ka esam labākā pozīcijā nekā Igaunija toreiz, jo tad Krievija bija bagāta, integrēta pasaules ekonomikā, tai bija dažādi instrumenti, kā uz Igauniju uzspiest, piemēram, ar tranzīta slēgšanu ostās. Šobrīd Krievijā viss tāpat ir apstājies, un ekonomisko sviru tai faktiski nav. Ja skatāmies politiskās sviras, tad visdrīzāk tiks izmantoti

Krievijas ietekmes aģenti Latvijā, sākot ar pseidolīderiem, kuri stāstīs, cik te viss ir nepareizi, beidzot ar agresīvajiem, kuri būs gatavi skriet un ķēdēt sevi pie pieminekļa, lai būtu video, ko parādīt propagandas kanālos. Labā ziņa ir tā, ka iedzīvotāju uzticība Krievijas propagandas kanāliem ir samazinājusies.

Man šķiet, ka mūsu notikumu *jestrums* nebūs tālu no tā, kas Igaunijā, bet starptautiskas sekas plašākā izpratnē izpaliks. Tracis būs – 100%! Bet otra puse taustās: mēģina saprast robežas, ko drīkst, ko ne un uz kādu izlēmīgu rīcību mēs esam spējīgi. Krievija to darīs tikmēr, kamēr tur (pieminekļa vietā – red.) nebūs gluda vieta.

DROŠĪBAS IESTĀDĒM SEVI JĀPIERĀDA

3. Ilga Kreituse, bijusī politiķe, vēsturniece:

– Svarīgs ir skaidrojums sabiedrībai, kā mēs šo pieminekli interpretējam. Ja sakām, ka to nojauc tādēļ, ka tagad krievi iebūr Ukrainā, tas ir pilnīgi nepareizi. Tas ir piemineklis, kas parāda, kāds ir Latvijas liktenis starp divu lielvalstu okupācijām. Esam to piemirsuši.

To, ka būs neapmierinātība un protesti, parādīja 10. maija notikumi pie pieminekļa (aizvāktu ziedu vietā cilvēki tos nesa vēlreiz – red.). Priekš tam ir valsts un drošības dienesti, kuri tagad varēs parādīt savu efektivitāti, jo notikumi jānovērš jau pašā sākumā.

10. maijs gan mūs pārsteidza nesagatavotus, un rodas jautājums, ko dara iekšlietu struktūras, kas šīs

situācijas nevar noprognozēt un sākt rīkoties preventīvi, lai tās novērstu. Jābūt valsts iekšējai gatavībai. Mēs nevaram gaidīt, ka uz nojaukšanu visi noskatīsies mierīgi. Tāda mums ir sabiedrība, un te nu esam nonākuši 30 neatkarības gados. Es domāju, ka vietām arī Latvijā var skanēt ļoti augsti toņi, tāpēc jābūt izmodelētām situācijām, ko tad darām. Jāmācās no notikumiem Tallinā: no kļūdām, kas tur pieļautas, no pieredzes. Sasprindzinājums būs – par to neviens nešaubās, bet mēs nedrīkstam zaudēt valsts seju. Pretošanās situācijas notiek katru dienu, kaut vai ģimenēs. Taču nedomāju, ka Latvijā būs grautiņi, ka kāds graus mājas vai iestādes, jo tā nav mūsu vēsturiskā tradīcija.

Alberts Dinters

SKAIDRO SPECIĀLISTS

Kompensācija par potes kaitējumu

Oskars Šneiders, Veselības ministrijas komunikācijas nodaļas vadītājs

Ministru kabinetā apstiprināta kārtība*, kā piešķirt kompensāciju, ja vakcīnas pret Covid-19 blakusparādību dēļ cilvēkam radies smags** vai vidēji smags*** kaitējums veselībai vai dzīvībai.

Lēmumu par atlīdzību pieņem Zāļu valsts aģentūra, kurā jāiesniedz pieprasījums. Saskaņā ar Covid-19 infekcijas pārvaldības

likumu to var darīt ne vēlāk kā divus gadus pēc kaitējuma atklāšanas, taču ne vēlāk kā trīs gadus pēc vakcinācijas.

Kompensāciju varēs pieprasīt tie cilvēki, kuri Latvijā potēti ar Eiropas Zāļu aģentūrā reģistrētu vakcīnu un kam veselībai vai dzīvībai nodarītais ir tieši saistīts ar potes izraisītu blakusparādību, kas norādīta instrukcijā, ja radušies paliekoši vai ilgstoši veselības traucējumi, kuru dēļ pacienta pašaprūpe un funkcionalitāte nav atjaunojusies vismaz 26 nedēļās.

Lai pieprasījumu iesniegtu, jāaizpilda iesnieguma veidlapa un jāpievieno ārstniecības personas atzinums par iespējamo cēloņsakarību ar Covid-19 vakcīnas izraisīto blakusparādību un kaitējumu veselībai vai dzīvībai, kā arī medicīniskie dokumenti, kas to apliecina.

Pacienta nāves gadījumā prasījumu var iesniegt viņa mantinieks, pievienojot apliecību par laulātā mantas daļu vai mantojuma apliecību un patologanatomiskās izmeklēšanas protokolu vai tiesu medicīnas eksperta atzinumu.

Līdz šim Latvijā kompensācija bija paredzēta tikai par kaitējumu

veselībai vai dzīvībai, kas nodarīts ārstniecībā, proti, par tādu kaitējumu, ko ar darbību vai bezdarbību nodarījušas ārstniecības personas vai radījuši apstākļi ārstēšanās laikā, un tas tika atlīdzināts no Ārstniecības riska fonda. Par Covid-19 vakcīnas apstiprināto kaitējumu kompensācija tiks maksāta no valsts budžeta līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem.

* Noteikumi par kompensāciju par vakcīnas pret Covid-19 infekciju blakusparādību izraisīto smago vai vidēji smago kaitējumu pacienta veselībai vai dzīvībai.

** Smags kaitējums – paliekoši veselības traucējumi, kas izraisa neatgriezenisku pašaprūpes, funkcionēšanas un darbību un būtisku dzīves kvalitātes ierobežojumu vai zudumu, vai nāve, ja tas ir tieši saistīts ar Covid-19 vakcīnas blakusparādību.

*** Vidēji smags kaitējums – ilgstoši veselības traucējumi, kas ir tieši saistīti ar Covid-19 vakcīnas blakusparādību, daļēji (arī neatgriezeniski) ierobežojot pašaprūpi, funkcionēšanu, darbību un dzīves kvalitāti.

MUMS RAKSTA

Par uguni, zobenu un citām briesmām

„*Kurzemnieka 3. maija numurā žurnālists Alberts Dinters visnotaļ labā komentārā Atvērt acis starp daudzām labām un precīzām atziņām par Latvijas okupācijām min arī „krustnešus, kuri ienāca ar krustu un zobenu”.* Gribu izteikt savas domas, jo arī man par to nereti jautā, vai kristīgā ticība mums tika uzspiesta ar varu.”

„Uguns un zobens bija iemīļots apzīmējums vācu Zobenbrāļu ordeņa darbībai Padomju Latvijas vēstures grāmatās: lūk, vāci nāk ar vardarbību – vienā rokā krusts, otrā zobens, bet miermīlīgie krievu iekarotāji – tikai ar veģiem un medaļu! Ne ar vārdu netika pieminēti Jāņa Briesmīgā (ko kautrīgi sauca par Ivanu Bargo) armijas šausmu darbi mūsu zemē, ne citi gadsimtiem ilgie okupantu noziegumi.

Latvijas senvēsture nav liegs stāsts par zeltēnītēm ar koklēm rokās un bāleliņiem kumeliņos, bet gan skarba sāga ar savstarpējiem cilšu kariem un

lēnu, bet neatlaidīgu krievu ekspansiju uz Baltijas jūru – mūsu senči jau bija spiesti maksāt nodevas Polockas kņaziem. No pilnīgas pārkrievošanas un baltkrievu likteņa mūs paglāba tālaika lielākais militārais spēks – Zobenbrāļu ordenis, kas neļāva krievu ekspansijai turpināties. Mēs tikām pieslēgti Ziemeļeiropas kultūras telpai, netikām pārkrievojami. Kur tas nenotika, piem., Krievijas ziemeļos, mazās tautas neizbēgami iznīka un deģenerējās alkoholismā un veneriskajās slimībās, ko ievazāja okupanti.

Mūs paglāba evaņģēlijs un Zobenbrāļu ordenis. Svētais Meinards, Latvijas apustulis, palika pie mūsu senčiem viens pats, viņu godāja un cienīja, 1184. gadā viņš uzcēla Ikšķiles baznīcu un sāka misijas darbu. Viņam nebija ne uguns, ne zobena – tikai kristīga mīlestība. Kursas Bandavas valsts ķēniņš Lamekīns ar ordeni noslēdza līgumu par Jēzusbargas celšanu – tā sākās mūsdienu Kuldīga. Līgums tika

slēgts kā līdzīgam ar līdzīgu, nevis kā ar iekarotāju, kas uzspieda kapitulācijas aktu.

Zobenbrāļu ordenis bija militāra organizācija, kuras rindās gadījās arī vardarbīgi nelieši, taču no sliktiem cilvēkiem ar noziedzīgām nosliecēm nav pasargāta neviena militāra organizācija – vai tādēļ jānonievā arī labais, ko tā devusi?

Karš Ukrainā pierāda mums sen zināmu patiesību – Krievija respektē tikai militāru spēku, neko citu. Tā neievēro un neievēros nekādus līgumus vai solījumus.

Tā bija Dieva žēlastība, ka mūs no okupācijas un pārkrievošanas izglāba Zobenbrāļu ordenis, kuru parasti apšūdz par uguni un zobenu, bet nekad nepiemin labo, ko tas paveica, – nosargāja mūsu robežas no Krievijas ekspansijas un mūsu tautu no izšķīšanas krievu masā.”

Mācītājs **Viesturs Pirro**

AKCIJA

Var atbrīvoties no sadzīves tehnikas

Skrundas apkaimes iedzīvotāji no 16. līdz 29. maijam nolietotās elektroiekārtas var nogādāt speciāli izveidotā šķirošanas punktā 1. maija laukumā.

Akciju sabiedrība *Latvijas Zaļais punkts* un uzņēmums *Eco Baltia vide* aicina iesaistīties kampaņā *Elektrotehnikas šķirošanas tūre*. Var nodot gan lielo sadzīves tehniku, tostarp ledusskapjus, veļas mašīnas, plītis, trauku mazgājamās

mašīnas u.c., gan mazo tehniku: mikroviļņu krāsnis, blenderus, elektriskos svarus, fēnus, virtuves kombainus un citas ierīces. Var nodot arī vecās baterijas un akumulatorus. Netiks savākti tādi atkritumi kā mēbeles, logi, durvis, podi u.c.

Plašāka informācija – mājaslapā www.ecobaltiavide.lv.

Inta Jansone

PASĀKUMS

Īpašs dievkalpojums Valtaiķos

22. maijā 13.00 Valtaiķu baznīcā dievkalpojums būs īpašs. Notiks Johana Lēberehta Eginka 1933. gadā tapušās, tagad restaurator Zanes Kēleres atjaunotās altārglezna *Golģāta* atklāšana. Kalpos Grobiņas iecirkņa prāvests Ainārs Jaunskalže, kā arī mācītāji Erlands Lazdāns un Romans Kurpnieks-Logins. Muzicēs operdziedātāja Sonora Vaice un pianiste Agnese Egliņa.

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ir novērots, ka Zemessardzē iestājas arī cilvēki brieduma gados. Vai pazīstat kādu, kurš pēdējā laikā iestājies šajā organizācijā? Vai tur būtu jādabojas arī vecākiem cilvēkiem?

Ausma Kārklīņa, pensionāre:

– Es vairāk uzturos mājās, tāpēc nemāku teikt, vai kāds pazīstamais būtu iestājies. Nevienam tādu jauniešu arī nezinu. Ja vecākiem cilvēkiem vēl ir spēks, jo pārliecība viņiem noteikti ir, tad

domāju: šī iespēja jāizmanto. Un novērtējums, ka viņi vēl kaut kam var būt derīgi, turpmāk palīdz. Par sabiedrībā zināmiem cilvēkiem, kuri tagad būtu iestājušies, neesmu dzirdējusi. Man kaimiņos dzīvo pensionārs, kurš Zemessardzē nostrādājis daudzus gadus. Kad ar viņu parunā, viņš vienmēr spēj uzmundrināt.

Raivo Lagzdīņš, celtnieks:

– Uzskatu, ka tas ir pareizi – arī vecākiem cilvēkiem jābūt Zemessardzē. Spēkam obligāti jābūt, taču, ja ir kādas veselības problēmas un viņi tomēr grib doties Zemessardzē, tā ir vienīgi

viņu izvēle. Es agrāk esmu dienējis krievu armijā divās valstīs, zemessargs neesmu bijis, bet ļoti daudzi man ir pazīstami. Zinu daudzus, kuri iestājušies nesen, arī manu paziņu dēļ – tas ir tikai apsveicami. Gribēju, lai arī mani dēļ iet, taču viņi negrib – viņus tas neinteresē.

Alekss Stepēns, skolēns:

– Tēta draugs nesen ir iestājies. Viņš to darīja priekš sevis – gribēja uzlabot fizisko formu. Manuprāt, tas, ka tur dodas arī vecāki cilvēki, ir diezgan noderīgi jaunākajiem, jo viņi spēj sniegt pieredzi, kaut ko pamācīt, ko jaunākie nezina. Iet zemessargos man nav bijusi doma, bet jaunsargos gan.

Martins Mustaps, skolēns:

– Man nav zināms neviens tāds. Vecāki cilvēki Zemessardzē – manuprāt, tas ir labi, jo viņi spēj jaunajiem dot padomu. Taču, ja ir veselības problēmas vai nav tik labs fiziskais stāvoklis, labāk nevajadzētu stāties.

Ilze Vāvera, skolotāja:

– Nezinu nevienu. Droši vien ir pareizi, ka iestājas arī vecāki cilvēki. Kāpēc gan ne? Viņi jau tur dodas sevis dēļ, lai, iespējams, uzlabotu veselību un fizisko stāvokli. Man gan nekādas saistības nav, un es nezinu, ko viņi tur dara. Nav jau slikti, jo šie cilvēki ir patriotiski noskaņoti vai citādi noraidījušies par mūsu valsti, taču iespēja būtu jādod jaunākajiem, kuri ar to grib saistīt savu nākotni.

Dainis Eglītis, pensionārs:

– Jā, ir. No manas ģimenes Zemessardzē ir māsasmeita. Kādēļ tur aizgāja? Laikam patīk. Viņa mums ir tāda meitene, kuru šī lieta saista. Man tūlīt būs 60, un domāju, ka vēl esmu pietiekami spēcīgs – varētu Zemessardzē aiziet, ja tā nolemtu. Nelielas problēmas man ir, taču nekā nopietna. Tie, kuri ir gados, taču vēl spēcīgi – lai tikai iet! Es kādreiz esmu bijis krievu armijā un saprotu, ko tas no manis prasītu.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Sumina labākos ugunsdzēsējus

Šodien – Latvijas ugunsdzēsības 157. gadadiena. Vakar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kurzemes reģiona brigādes darbiniekiem un partneriem Liepājā piešķirti apbalvojumi un pateicības, tostarp diviem Kuldīgas pārstāvjiem.

Dienests izteica pateicību ugunsdzēsējam glābējam Kasparam Apinim, savukārt par ieguldījumu epidemioloģiskajā drošībā civilās aizsardzības sistēmā ar Goda rakstu apbalvots Kuldīgas novada domes saimniecības daļas vadītājs Dzintars Pakalns, bijušais Kuldīgas daļas komandieris.

Alberts Dinters

Iekšlietu ministre demisionē

Iekšlietu ministre Marija Golubeva (*Attīstībai/Par!*) vakar preses konferencē paziņojusi, ka no amata atkāpjas.

Lēmums pieņemts pēc kritikas par situāciju pie Padomju armijas pieminekļa Uzvaras parkā Rīgā. Vēl pirms šī paziņojuma ministre žurnālistiem skaidroja savu nostāju par tiesībsargājošo iestāžu darbu 9. un 10. maijā. Viņaspriekš, iekšlietu dienesti uz jauniem izaicinājumiem spēj reaģēt. To cilvēku skaits, kuri šogad gāja noliikt ziedus Uzvaras parkā, par 90% samazinājies, salīdzinot ar laiku pirms Covid-19. Kļūdas ātri izanalizētas, no amata atbrīvoti tie, kuri pavēles neizpildīja vai rīkojās nepareizi. „Dienesti kopumā ir ļoti labi nodrošinājuši to, ka pretvalstiskie elementi redz: Latvijas valsts ir stipra un spēj savaldīt tos, kuri nesaprot situāciju un to, ka Krievijas kara slavināšana te nav pieļaujama,” skaidroja ministre.

Lēmums demisionēt pieņemts, uzzinot, ka Ministru prezidents Krišjānis Kariņš (*Jaunā Vienotība*) esot pakļāvis Nacionālās apvienības spiedienam un viņas darbu ministres amatā vairs nav gatavs atbalstīt, kaut arī analītisks ziņojums par 9. un 10. maijā notikušo vēl nav saņemts. M. Golubeva nolēmusi atgriezties darbā Saeimā.

Daina Tāfelberga

Uzmanību – drīkstēs tikai vienā virzienā!

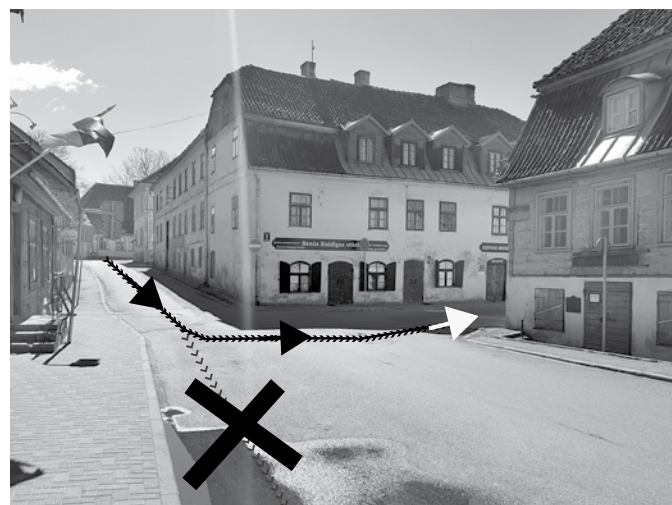
Kuldīgā Baznīcas iela no Policijas līdz Pasta ielai turpmāk būs vienvirziena – tā nolēmusi domes transporta komisija, un šodien Kuldīgas komunālie pakalpojumi ierīkos atbilstošas ceļa zīmes.

Tāds lēmums pieņemts tāpēc, ka Baznīcas ielā pie krustojuma ar Policijas ielu virzienā uz Rātslaukumu ir sašaurinājums. Lai gan tur un nedaudz tālāk atkārtoti izlikta zīme, ka priekšroka tiem, kas brauc no Rātslaukuma lejup uz Sv. Katrīnas baznīcas pusi, bieži vien rodas sastrēgumi un avārijas situācijas. Īpaši tūrisma sezonā, kad ir liela transportlīdzekļu un gājēju kustība. Automašīnas mēdz uzbraukt uz ietves, gājējus apdraudot.

Tāpēc turpmāk no šīs vietas Baznīcas ielā transporta kustība būs atļauta tikai virzienā uz Rātslaukumu līdz Pasta un

Jelgavas ielas krustojumam, kur pie viesnīcas *Divi baloži* un kafējnīcas *The Marmalade* tiks ierīkota zīme *Iebraukst aizliegts*. Pasta iela (no Kalna ielas līdz pagriezienam uz Jelgavas ielu) būs braucama vienā virzienā tāpat kā līdz šim. Tā kā līdz ar izmaiņām tālāk braukt nedrīkstēs, tiem, kuri no Kalna ielas būs iegriezuši Pasta ielā, nāksies griezt pa kreisi uz Jelgavas ielu un mest loku.

Turpmāk nebūs vajadzīgas priekšrocības zīmes šaurajā Baznīcas ielas posmā. No Pasta līdz Policijas ielai tiks noņemtas vairākas zīmes *Apstāties aizliegts* un *Stāvvietā*. Savukārt

Tā kā līdz ar izmaiņām tālāk Baznīcas ielā braukt nedrīkstēs, tiem, kuri no Kalna ielas būs iegriezuši Pasta ielā, nāksies griezt pa kreisi uz Jelgavas ielu un mest loku.

braukšanai atļautajā virzienā no jauna būs zīmes *Vienvirziena ielas sākums* un *Vienvirziena iela*, bet Skolas ielā pirms krustojuma – *Izbraukšana uz vienvirziena ielas*.
Daina Tāfelberga
Alberta Dintera foto

Ģimenes dienā – koncerts un darbnīcas

Ar novada bērnu un jauniešu mūzikas un deju kolektīvu koncertu un radošajām darbnīcām Kuldīgas estrādē aizvadīts Ģimenes dienas pasākums *Lecam vasarā*.

Koncertā uzstājās ļoti daudz kolektīvu: *Stariņa* dejojāji dažāda vecuma grupās, Tautas deju ansambla *Venta* studija, popgrupas *Krāspučiņas*, *Vizputiņas* un *Baltputiņas*, bērnu darza *Cirulītis* grupas *Mazputniņi* un *Kāpurīni*, kultūras centra bērnu vokālās grupas *Bonbondziņas* un *Konfekūtes*, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas mazo klašu dejojāji, popgrupa *Mazputniņi*, bērnu un jauniešu centra deju grupas *Ķipariņi*, *Ķipari*, *Flawess*, *Mini Flawess*, karsējmeiteņu grupa, popgrupas *Putas* un *Putiņas*, džambas grupa, kluba *Viva fitness* grupa *Rainbow* u.c.

Bija dažādas sporta un veselības nodarbes: trenere Lin-

da Zīlīte rādīja vingrojumus pareizai stājai, fizioterapeite Agnese Zeidaka – svara korekcijai, Agate Hartmane vadīja deju nodarbību, par veselīgu ēdienu un našķiem stāstīja uztura speciāliste Katrīna Spulniece-Aišpure, bija tikšanās ar psiholoģi Diānu Zandi. Varēja apgleznot un izgatavot stikla rotas, dekupāžā ar krāsainām salvetēm izrotāt akmeņus un piedalīties bērniem paredzētās sporta aktivitātēs. Liels prieks bērniem bija par ziepju burbuliem, ko viņi varēja veidot paši. Latvijas Kristīgo skautu Kuldīgas 58. vienība *Lammehinus Rex* ar vadītājiem Jāni Bubindusu un Didzi Skušku mācīja cept maizi, noturēt līdz-

Ģimenes dienas svētkos *Lecam vasarā* Kuldīgas kristīgo skautu vienība māca cept maizi – par to bērniem un jauniešiem ir liela interese.

svaru, ejot pa virvi, un trenēt jauniešu centrs, kultūras centrs precizitāti spēlē *Kubs*. un aktīvo jauniešu biedrība Pasākumu rīkoja bērnu un *Sprādzdiens*.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.
Amandas Gustovskas teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Vīrietis grib nakšņot izolatorā, sieviete aizmieg uz ielas

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

9. maijs. Skrundas puses pagastos viss mierīgi, izņemot Nīkrāci, kur pie kādām mājām vairākas dienas automašīna atrodas grāvī. Noskaidrojam īpašnieku, auto ar evakuatoru tiek aizvests. Kuldīgā, Virkas ielā, kādā namā ienācis piedzēries vīrietis un nikni gānās – vedam mājās. Kuldīgas 2. vidusskolā ienākušas divas meitenes, kuras lietojušas alkoholu, vedam mājās un sākam administratīvo procesu. Arī Kabiles pamatskolā problēmas: pie diviem skolēniem atrastas elektroniskās cigaretes, notiek pārrunas ar vecākiem. Blakus Pilsētas laukumam ir nesakopta vieta. Sazināmiem ar īpašnieku, un viņš to sakopj. Vakarā Virkas ielā starp dažiem cilvēkiem konflikts,

tas atrisināts, un nākamajās dienās šo vietu pārbaudām atkārtoti.

10. maijs. Izpalīdzam vides inspektoram un nodrošinām piekļuvi pie Ventas, jo tur ir divi makšķernieki, bet jāšķērso privātpašums. Otrdienās licencētājā zonā makšķerēt nedrīkst. Dienas vidū kāds vīrietis veikalā *Mini Rimi* apsēžas uz soliņa un vairs nekust. Izrādās, pamatīgā reibumā. Brālis viņu aizved mājās. Skrundas pusē viss mierīgi.

11. maijs. Smilšu ielā vairākas dienas notiek dzeršana. Notiek pārrunas, bet skaļākais dalībnieks pirms policijas ierašanās jau devies prom. Videokamerās redzam, ka Semināra parkā vairāki uzvedas nekārtīgi. Pēc pārrunām tie dodas prom. Kabilē veikalā vīrietis pamatīgā reibumā – netālās patversmes klientu *Zilā krusta* pārstāvis ved pie sevis.

Vakarā braucam uz Dzeldu, jo kādās mājās iegājis dzērājs un neiet prom. Aizvedam prom un pasniedzam protokolu. Kuldīgā, Parka ielā, pie diķa vairāki vīrieši lieto alkoholu. Viņi to pārtrauc un dodas prom. Skrundā pārrunas ar nepiemērota vecuma apmeklētājiem bērnu laukumā.

12. maijs. Kušaiņos pie vecajiem staļļiem izbērti būvgruži. Vainīgais noskaidrots, dots laiks vietu sakopt. Pelčos izmukuši lopi. Īpašnieks saka: tos izdzēnājis svešs suns. Liepājas ielā garāmģājēji ziņo: pie ziedu veikala ir iereibušais. Izrādās, tur ir veseli trīs, kuri gaida, kad atbrauks pakalpažiņa. Tā arī notiek. Raiņa ielā cits dzērājs nevar paiet, vedam uz iecirkni atskurbt. Pilsētas laukumā divi citi dzērāji. Videokameras fiksē, ka pa gājēju ielu brauc auto. Ziņojam Valsts policijai (VP). Va-

karā pie Ventas noķeram copmani bez licences.

13. maijs. Skrundas pusē viss kārtībā. Pa ceļu Raņķi–Skrunda kravas auto ved šķeldu, kas lido uz brauktuves. Auto apturam, šoferis kravu nostiprina tā, lai nekas nebirtu laukā. Gan Kuldīgā, gan Skrundā vairāki tiek pie protokola par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā. Iegriežamies pie kādas ģimenes, bet tur viss mierīgi.

14. maijs. Mums zvana, kāpēc Kuldīgas–Ēdoles ceļā ir sastrēgumi. Izskaidrojam, ka notiek ritenbraukšanas sacensības. Skrundā Pilsētas svētkos uzraugām kārtību. Vakarā Skrundā pie kādas sievietes iegājis vīrietis un neiet prom. Telpas viņš pamet, tikai mūsu darbinieku pavadīts. Zvans no Skrundas: pie estrādes ir vīrietis ar pārsistu galvu. Izrādās, ka tā pārsista pirms vairākām stundām

citur, viņš jau saņēmis mediķu palīdzību, tēvs viņu aizved mājās. Kuldīgā Muzeju naktī var apskatīt arī pašvaldības policijas telpas. Ierodas vīrietis, kurš grib izolatorā nakšņot. Aizvedam viņu uz patversmi Kabilē.

15. maijs. Naktī zvans no *Klondaikas* apsarga: uz ielas guļ sieviete. Pamodinām, aizvedam mājās ar visu protokolu. Pēc pāris stundām pie *Klondaikas* atgriežamies, jo uz ielas kautiņš, bet tā sācējs jau devies prom. Noskaidrojam, kas viņš ir. Svētdien vairākiem protokols gan par alkohola lietošanu, gan par atrašanās reibumā sabiedriskā vietā. Apbraukājam pagastus. Pārrunas ar kādu ugunsкура dedzinātāju.

Nedēļa pie protokola tikuši 11 autovadītāji, pie brīdinājuma – trīs.

Pierakstījis Alberts Dinters

Gandrīz kā citur novadā

Turlavā divos gados dzīve ritējusi līdzīgi kā citviet Kuldīgas novadā: vairākos posmos uzlaboti svarīgākie ceļi, labiekārtots centrs, pieaugusi palīdzība maznodrošinātajiem, veiksmīgi ritējušas mācības pamatskolā, kovidā viļņu starplaikos aktīva bijusi sporta un kultūras dzīve. Taču tikai Turlavā ir nedienas ar sen nokalpojušo autobusu, ar ko joprojām tiek pārvadāti skolēni, un jaunas bažas rada vēja parka iecere, par kuru nav nekādas skaidrības. Par to visu runāts iedzīvotāju sapulcē, kurā kopā ar pašvaldības pārstāvjiem piedalījās ap 20 cilvēku.

TRIS SVARĪGĀKĀS LIETAS

Izpildītāres vietniece Agnese Buka informēja par lauku ceļu atjaunošanu: 2018. un 2019. gadā papildus ceļu fonda naudai no budžeta atvēlēti atbilstīgi 180 un 150 tūkstoši eiro. Sākot ar 2020. gadu, šim mērķim tiek arī ņemti kredīti Valsts kasē. Pirmajā reizē 600 tūkstoši eiro, tad 580 tūkstoši, šobrīd tiek gatavots pieteikums par 800 tūkstošu aizņēmumu visam novadam grants un zemes ceļu, kā arī pagastu ielu atjaunošanai. No kopējā katla katram pagastam tiek atbilstoši ceļu kopgarumam, stāvoklim un akūtākajām vajadzībām. „Gadā tie ir viens līdz trīs kilometri katrā,” teica A. Buka. „Tas nelielas daudz, bet pa pieciem gadiem kopā iznāk vairāk nekā simts. Otrs prioritārais jautājums laukos ir dzīvokļi. Pamazām uzlabojam arī tos, bet tur tie šoli nav tik redzami. Deputāti papildus piešķirušī 70 tūkstošus eiro pamatīgākam dzīvokļu remontam: apkurei, elektrībai, sanitārajiem mezgliem. Tā ik gadu vismaz pa vienam katrā pagastā varēsīm izremontēt. Trešā lieta – dzīves vide. Jau daudzviet ir ierīkots apgaismojums centra ielās un bērnu rotaļlaukumi.”

BIRSTE NOPIRKTA

Turlavā pirmais atjaunots Kalnu ceļš pie daudzdzīvokļu mājām, tad pa posmiem uzlabots Līvānu, Dzintaru, kā arī Turlavas–Valātu ceļš, kas tiks pabeigts šovasar. Pienākusi kārtā Turlavas–Snēpeles ceļam, kas jau kļuvis neizbraucams. Kā piebilda pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevics, šo darbu pandēmija nav ietekmējusi, citās jomās gan bijušas izmaiņas, tostarp pozitīvas, – cilvēki iemācījušies strādāt attālināti. „Iepriekš mums nenāca prātā, ka ir tādas iespējas,” viņš atzina. „Nevarējām arī iedomāties, ka pašvaldības darbiniekiem būs pa mājām jāizvadā skolēniem pusdienas. Kopumā dzīve virzījusies uz priekšu. Tikko esam atklājuši jauno rotaļlaukumu. Prieks, ka bērni un arī vecāki to novērtē. Kāda mamma ierosināja iegādāties birsti – kamēr bērni spēlējās, viņa labprāt uzkoptu. Birste nu ir nopirkta.”

SAŅEMS, CIK PIENĀKAS

Kultūras organizatore Zanda Spulģīte pastāstīja, kā atguvušies pašdarbnieki, direktore Lāsma Veigelte iepazīstināja ar pamatskolas darbu, sociālā darbiniece Laila Kudiņa informēja par jaunumiem gan likumu, gan novadu reformas dēļ. Līdz ar Skrudas un

Alsungas pievienošanu Kuldīgas novads kļuvis par pieciem pagastiem bagātāks, bet turlavnieku dzīvi būtiski tas neietekmē. Vienīgi jāprot samērīgi sadalīt budžetu. To jau sapulces sākumā uzsvēra domes priekšsēde Inga Bērziņa. Taču valsts sociālā palīdzība ir noteikta likumā, un ikviens saņems tik, cik tam pienākas. Katrā pagastā strādā trīs sociālie darbinieki, katram ir sava sfēra un pieņemšanas laiks, kā arī katrs apkalpo vēl divus kaimiņu pagastus. L. Kudiņa piebilda: ja ir neskaidrības, padomu var prasīt jebkuram sociālajam darbiniekam – tas pastāstīs, kas darāms.

GAISMA BŪS

Ar vairākiem iedzīvotāju jautājumiem bija ieradies kuldīdznieks, Saeimas deputāts Ēriks Pucens. Turlavā viņš nedzīvo, taču bieži te viesojoties un cilvēki viņam uzticot savas bēdas. Viens sasāpējais jautājums esot apgaismojums ceļā uz pieturu. Īpaši tumšajā laikā tur esot bīstami staigāt. Ja nevar ierīkot laternas, varbūt var pieturu pārvietot uz centru. M. Brantevics atbildēja, ka Ķikuru ciema iedzīvotāji pie apgaismojuma tikuši, jo *Latvenergo* ierīkojis jaunu kabeli un pašvaldība izmantojusi situāciju, lai nav jārok divreiz vienā un tajā pašā vietā. Ir piešķirta nauda, lai salabotu posmu no Turlavas centra līdz agrākajam Kuldīgas ceļam. A. Buka skaidroja, ka pēc projektēšanas un pieejamās summas varēs pateikt, kādi uzlabojumi būs iespējami, jo apgaismojuma izmaksas strauji aug. Kāds turlavnieks iebilda: „Kāda jēga ierīkot, ja to izslēdz?” Pašvaldība skaidroja, ka izslēdz tikai uz dažām stundām naktī, lai taupītu elektrību. Ar jaunajām tehnoloģijām iespējami dažādi efektīvi risinājumi.

VAR KAIŠĪT PAŠĪ

Drošības nolūkos ierosināts ierīkot *guļošo policistu* pie *Niedrēm*, kur rotaļājas bērni, bet mašīnas traucas lielā ātrumā. Citi gan iebilda, ka centrā *gonkošana* nav novērota. Tomēr ierosinājums tikšot ņemts vērā. Savukārt par puteklainajiem ceļiem A. Buka atbildēja, ka tā ir visos pagastos, kur grants ceļi tuvu mājām. Visos izkaisīt materiālu pret putekļiem nav iespējams, jo tam vajag lielu naudu, turklāt tas jādarā vairākas reizes gadā. Tāpēc katrā mājai ceļa malā pēc pieprasījuma tiek izsniegti maisi ar apstrādes līdzekli, ko cilvēki izkaisa paši. Daudzi jau atzinuši to par labu, un arī turlavnieki var izmēģināt.

Pagasta pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevics atzina, ka par spīti grūtībām dzīve virzījies uz priekšu.

„Laukos cilvēki ir draudzīgi, viens otru pazīst un paziņo mums, ja kādam vajadzīga palīdzība,” novērojusi sociālā darbiniece Laila Kudiņa.

Turlavas iedzīvotāji sapulcē pārsprīdē, ko varētu darīt pašvaldība un ko paši.

Kuldīgas novada pašvaldības projektā arī Turlava nupat tikusi pie moderna rotaļlaukuma.

BEZ PALĪDZĪBAS NEATSTĀJ

„Sociālais dienests tagad baro ukraiņus, bet ko rudenī ēdīsīm paši, ja pārtika kļūst nenormāli dārga?” jautāja Ē. Pucens. Kā skaidroja L. Kudiņa, aprēķins, pēc kura tiek piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās ģimenes statuss, valstī ir vienots. Pašvaldības nerēķina, tikai pārbauda dokumentus un atbilstību Ministru kabineta

noteikumiem. „Cilvēki laukos ir draudzīgi, viens otru pazīst,” novērojusi sociālā darbiniece. „Ja nu grūtībās nonākušais kautrējas vai nevar atnākt pats, tad paziņo kaimiņi. Nevienam bez palīdzības netiek atstāts. Arī tad, ja faktiski trūcīgais izkrīt caur likuma sietu, meklējam iespēju palīdzēt citādi, sadarbojamies ar labdarības organizācijām.”

LAI BŪTU GODĪGI

Vai nu sportisku cilvēku, vai naudas trūkuma dēļ Turlavā vairs nav florbola komandas. Kādreiz pagasta pārvalde savējo daļību sacensībās atbalstījusi, bet tagad jāmaksā pašiem sportistiem. A. Buka skaidroja, ka lēmums pieņemts pēc godīguma principa. Pilsētniekiem jau agrāk bijis jāmaksā, un viņi sākuši pierakstīties lauku komandās. Nav jau tā, ka pašvaldība sportistus neatbalsta, jo tiek gādāts transports un cita palīdzība. Bet arī šo lēmumu var pārskatīt.

PAR VĒJA PARKU – PAGAI DĀM IDEJA

Pašvaldība nevarēja atbildēt, kas un kāds būs vēja parks *Alokste*. Izsludināta attālināta sabiedriskā apspriešana, taču tai neesot varēts pieslēgties. Ļaudis neziņā, vai nenotiek nelikumības. Pēc domes priekšsēdes vietnieka Arta Roberta teiktā, satraukumam nav pamata, jo apspriešana bija saistīta ar ietekmes uz vidi novērtējumu. Vēl tikai tiek plānots, kur tieši un cik augstus torņus būvēs. Par to savus novērojumus un viedokļus izteica arī turlavnieki.

IEROSINA ZEMNIEKI

Sarunas par ieguvumiem un zaudējumiem no plānotā vēja parka aizveda pie citiem energoresursiem. Turlavā sabiedriskās ēkas un daudzdzīvokļu mājas siltumu saņem no vietējām katlumājām, tāpēc centralizētas apgādes tarifa celšana tām nedraud. Taču koksnēs kurināmā cena aug it visur. Zemnieks Jānis Uzulēns ierosināja izmantot vietējos resursus. Marta beigās vētra nogāza un aizlauza daudz koku, tai skaitā ceļa malās, par kurām būtu jā-rūpējas pašvaldībai. Varētu tās ierādīt zemniekiem – būtu malka katlumājām un sakoptas ceļmalas. A. Roberts atbildēja, ka pēc likuma tas nav tik vienkārši, tomēr solīja šo iniciatīvu atbalstīt.

KAUNS AUTOBUSA DĒĻ

Vēl diskusijas izraisīja vecā autobusa lieta. Skolēni jau gadiem tiek vadāti ar autobusu, kas sen savu laiku nokalpojies (esot nemiēģīgi lūzis jau drīz pēc iegādes). Diez vai tehnisko apskati maija beigās vairs iziešot. Pirms četriem gadiem solīts jauns, vēl pirms kovidā izsludināts iepirkums, bet nekā. Pašvaldības pārstāvji atzina, ka jūtas vainīgi. Arī viņiem apņicis taisnoties, tāpēc darīšot visu, lai autobuss drīzumā būtu.

Koka darbi – priekam un ērtībai

„Dodam kokam otru dzīvību – vecus baļķus pārtaisām skulptūrās un praktiskās lietās,” tā par tradicionālo koka darbu plenēru Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā saka pedagogs Mārtiņš Mednieks. Šoreiz audzēkņi no dažādām pilsētām darināja darbus slimnīcai un aprūpes namiem.

„Koks – veselības spēks,” tāda bija plenēra devīze. Četras dienas topošie kokapstrādes speciālisti kopā ar pedagogiem darināja oriģinālus krēslus, solus, galdus un skulptūras. Notika arī lekcijas un semināri, kuros ar zināšanām dalījās nozares speciālisti. Tehnikuma mēbeļu dizaina un restaurācijas nodaļas vadītājs M. Mednieks sacīja: „Pansionātā dzīvojošajiem būs, kur laukā pasēdēt, parunāt, spēles uzspēlēt, acis papriecēt.” Dāvanas saņēmējs – slimnīcas vadītājs Agris Rozenfelds – solīja gādāt, lai tie kalpotu daudziem, tādēļ darinājumi tiks izvietoti ne tikai Kuldīgā, bet arī pie Valtaiķu un Skrundas aprūpes nama. Ilggadējais plenēra konsultants, kabilnieks Aivars Bergmanis atgādināja, ka par koka priekšmetiem jā rūpējas un jālieto apstrādes līdzekļi, lai darinājumi kalpotu ilgāk.

Dalībnieku komandas bija no Kuldīgas, Ogres tehnikuma, Vidzemes Tehnoloģiju un dizaina tehnikuma, Rīgas Mākslas un mediju tehnikuma, Balvu profesionālās un vispārīgglītojošās vidusskolas un Liepājas Valsts tehnikuma. Visi atzina, ka prieks atkal strādāt kopā, apmainīties idejām, sadarboties. Aizkraukles profesionālā vidusskola piedalījās attālināti un savu veikumu – kafijas galdiņu darbiniekiem – dāvinās Aizkraukles slimnīcai.

■ Balvu komanda darina sēdekli, ko balsta skulptūra no milzīga viengabala ozola bluķa. Kokapstrādes meistars Ēriks Kanaviņš Kuldīgas plenēros jau bijis, šogad atvedis otrā kursa būvgaldniekus Jāni Ugaru un Jāni Gabranovu. „Man te patīk, te ir laba aura, priecē kopība, te viens otram palīdz, ja vajag. Ļoti labi viss noorganizēts. Šodien sāka līnāt, un tūlīt tika uzslēgtas teltis, lai darbu var turpināt.”

Kopā ar viņiem darbojas dizainere Gaļina Asmaite: „Sagatavojām koku un tad sākām domāt, ko tas parāda. Centāmies saskatīt to, ko jau devusi daba. Akcents ir uz iztēli, un atkarībā no skatpunkta katrs saskatīs ko citu: multfilmu vai pasaku tēlu, labu vai ļaunu personāžu. Un sabiedriskās vietās sēžamo vietu parasti trūkst. Prieks, ka kaut kur atradīsies objekts, kura tapšanā esmu piedalījies. Citugad ar bērniem braukšu lūkot, kā darbiņš iedzīvojas.”

■ 1. kursa kokizstrādājumu ražošanas tehniķi Kristiāns Emīls Tiļugs un Toms Roģis no Liepājas Valsts tehnikuma kopā ar skolotāju Andri Blūmu taisa sēdmēbeles. „Tas varētu būt patiesības soliņš, kurā cilvēki viens otram nosēžas pretī divos krēslos un tad, acis skatoties, atklāti pārrunā visas problēmas.”

■ Kuldīgas tehnikuma 4. kursa audzēkņi Rolands Freibergs, Alekss Simons un Niks Kleinbergs iemēģina savu veikumu. Tas ir saliekams piknika galds un liels atpūtas krēsls, kurā var arī sauļoties.

■ Kuldīgas tehnikuma 1. kursa audzēkņi darinājuši soliņu *Lasītājs*, kura vienā galā gudrības simbols – pūce, otrā saliktas biezas koka grāmatas. Komandā deviņi audzēkņi strādājuši divās maiņās. Raivo Šteinbergs pastāstīja, ka ideju piedāvājis skolotāja Liene Peniķe. Visgrūtāk bijis izveidot pūces formu, bet puisis guvis daudz iemaņu, lai nākamgad taisītu vēl sarežģītāku darbu. Attēlā: Raivo Šteinbergs, Valters Vīksne un Daniels Kārlis Freibergs. Pārējie ceturtdienas rītā apmeklēja lekciju.

■ Individuālais dalībnieks Arturs Balodis (Vidzemes Tehnoloģiju un dizaina tehnikuma absolvents) savus *Spārnus* radījis vienā dienā un pēc tam ar darbu un padomu palīdzējis citiem.

Lailas Liepiņas
teksts un foto

Svētki noskan ar plašu programmu

„Pēc tik garas pauzes esam tos pelnijuši,” tā par Pilsētas svētkiem saka skrundeniece Sigita Bērziņa. „Šķiet, visi pamodušies, jo apkārt liela rosība. Arī mēs visu izbaudām: tirgu, koncertus un laivu nobraucienu.” Nedēļas nogalē pēc divu gadu pārtraukuma Skrundā atkal skanēja dziesmas, notika amatnieku tirgus, sportiskas nodarbes un daudz kas cits.

Jaunās volejbolistes un trenere Rudīte Kronlaka ne tikai skatījās no malas, bet arī iesaistījās un pirmo reizi piedalījās jautrajā laivu braucienā pa Ventu. Volejbolistes sēdēja: „Šis pasākums ir svētku rozīnīte. Domājam, ka piedalīsimies arī nākamgad.” Arī Birutai Ruskai ir vērtējums: „Neesam vietējie – atbraucām no Saldus un nenožēlojam. Ļoti patīk gaisotne, apskatām visu, kas ir programmā. Ievēroju, ka cilvēki ir noskaņoti pozitīvi, daudz smaida.”

Piektdien svētki sākās ar Skrundas vidusskolas audzēkņu koncertu, kas bija veltīts Mātes un Ģimenes dienai. Tika atklāta novadnieka, gleznotāja Jāņa Lauvas gleznu izstāde. Sestdienas rītā sacensībās makšķerniekiem *Skrundas dižloms* 14 dalībnieku vidū par uzvarētāju kļuva Roberts Kirilovs, otrs

bija Aigars Puškarevs, trešais – Kaspars Pavlovskis. Garākā līdaka, ko izdevās izcelt, bija 67 cm gara, un to paveica Mārtiņš Akots. Tikmēr iedzīvotājus modināja Liepājas motokluba *Souls of Thunder* spēkratu dūkoņa. Netrūka sacensību minigolfā, basketbola soda metienos, plankā, zolītē u.c. sporta veidos. Iepazīt pilsētu aicināja fotoorientēšanās *Skrunda rullē*. Arī Zemessardzes 4. Kurzes brigāde mudināja iesaistīties *Vīru laikā*: varēja mest granātu, šaut, nogaršot karavīru pusdienas no lauka virtuves, vizināties militārajā transportā.

Uz centrālās skatuves estrādē dienas pirmajā pusē uzstājās Skrundas amatiermākslas kolektīvi un aicinātie viesi, bet uz mazās skatuves Ventas krastā notika Kuldīgas novada vokālo ansambļu koncerts.

Skrundenieku dižandelē – Alsungas Anitas rauši: burkānu un bieziņa rauši, mazie burgeri, mājas torte un saldskābmaize. Tos tirgoja Anitas Puncļavas meita Alise un draudzene, kuldīdzniece Marta Gudermāne. Alise saka: „Visu cep mamma. Mēs tikai palīdzam tirgot – braucam uz svētkiem, tirdziņiem. Visvairāk cilvēki prasa sklandraušus, un tie pazūd pirmie.”

Mājražotāju vidū arī padurniece Baiba Mežiņa: „Piedāvāju tējas karotes ar karameli. Ieliekot karstā ūdenī, zaļu tēju ar saldumiņu ir gatava. Ir klasiskās tējas, kā liepziedu vai piparmētru, bet arī neierasti mikslīši, piemēram, māllepē ar vīšiem. Daži atrunājas, ka zaļu tēju savākta pašam, tāpēc vēl ir Taizemes zilā – vienīgā, kas nav no Latvijas. Radās ideja par karamelēm: tādas ir ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem – ar erotisku piesitienu. Ļoti pieprasītas vecmeitu ballītēs.”

Mazajā estrādē pie Ventas dzied Kuldīgas novada vokālie ansambļi. Attēlā – Kuldīgas kultūras centra vīriešu ansamblis *Triumfs*.

Savu iepriekšējo rekordu plankā – vairāk nekā astoņas minūtes – cenšas pārspēt skrundeniece Dace Plēhova, un to viņa paveica ar uzviju, balstā guļus uz elkoņiem noturoties deviņas minūtes un deviņas sekundes: „Ik pēc dienas mājās cenšos noturēt piecas minūtes. Lai tas izdodas, jābūt labai fiziskajai sagatavotībai, daudz jāvingro.”

Vīri aizrāvušies ar zolīti. Centrā – Arturs Bāņukalns.

Fotoorientēšanās pasākumā *Skrunda rullē* pēc vairāk nekā divām stundām kuldīdzniekiem Dacei Purmalei, Ievai Purmalei, Aivim Krūtainim, Aivaram Belovam un mazajai Gabrielai ratiņos izdodas ar uzdevumu tikt galā. „Interesanti – jāorientējas pa pilsētu un jāmeklē attēlā norādītie objekti. Mazos fragmentiņus uzreiz nevarēja pamanīt, bet beigās izdevās atrast visus,” saka D.Purmale.

Diena pēc... – tāds moto šoreiz dots jautrajam laivu nobraucienam pa Ventu, ko gan dalībnieki, gan skatītāji dēvē par svētku rozīnīti.

Laivu parādē 300 eiro degvielas dāvanu karti laimē komanda *Diena pēc koncerta* – mājinieks, Līvu solists Jānis Buķelis ar sievu Daci.

Ekipāža *Diena pēc plastiskās operācijas*. Melita Leitlande un Marta Nagle no Kandavas par laivu braucienu ir sajūsmā. „Ideju ieteica Melitas mamma. Lielā ātrumā gatavojām tērpus. Svētki ir brīnišķīgi – brauksim atkal,” saka Marta.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Jauniešu sirdsvārdi LATVIJAI

„Jāsaka paldies Atim Kronvaldam un citiem jaunlatviešiem par to, ko viņi mums devuši un vēl joprojām dod,” uzskata Priekules vidusskolas 12. klases skolniece Ieva Bērziņa, kura jaunatnes radošajā mākslu simpozijā *Sirdsvārdi Latvijai* par literāro darbu ieguvusi galveno balvu.

„Mans sapnis būtu uzrakstīt kādu grāmatu, tomēr prāts man diezgan ātri mainās,” atzīstas Priekules vidusskolas audzēkne Ieva Bērziņa. Literāro darbu kategorijā viņa ieguvusi galveno balvu.

A.Upīša Skrīveru vidusskolas audzēkne Lianda Lācgalve savā pārspridumā uzsvērusi: „Dzimtene ir jāciēna, lai saglabātos latviešu zeme un tās vērtības, senču pieredze, mūsu atmiņas. Un tas nav iespējams augstprātības vai savtīguma ceļā.”

Izglītības nodaļas vadītājas vietniece Lilita Mačtama uzsvēra, ka balvu būtu pelnījis katrs konkurssants. Tā ir liela uzdrīkstēšanās – uzrakstīt savas domas un aizsūtīt žūrijai, kas tās vērtē.

Skolotāja un dzejniece Ligita Mežkalne no konkursa darbiem nolasīja dažus īpaši tēlainus teikumus. Viņa priecējās, ka starp dalībniekiem ir daudz jaunu dzejas autoru.

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā (KTTT) laureātu cildināšanā varēja dzirdēt jauniešu darbu lasījumus. Devītais literāro darbu un pārspridumu konkurss veltīts dzejniekiem un jaunlatviešiem A.Kronvaldam un Jurim Alunānam. Tajā piedalījās 108 skolēni no 27 skolām. 49 literārie darbi un 60 pārspridumi iesūtīti no Rīgas, Ogres, Rēzeknes, Priekules, Priekulīem, Ventspils, Viļāniem, Limbažiem, Skrīveriem, Rencēniem un citām vietām.

Iepriekšējie tehnikuma rīkotie konkursi veltīti Latvijas dižgariem Vilim Plūdonim, Valdim, Krišjānim Valdemāram, Jānim Jaunsudrabiņam, Edvartam Virzam, Kārlim Skalbem, Fricim Bārdam un Ernestam Birniekam-Upītim.

NO KURIENES NĀKAM

I.Bērziņas literārais darbs radies, pateicoties skolotājai Inesei Upītei, jo latviešu valodas stundā uzdots rakstīt pārspridumu vai radošo darbu. Ievas rakstītais skolotājai patīcis, tāpēc viņa izlēmusi to pieteikt konkursam. Darbs mudina, lai vienmēr atceramies, no kurienes esam cēlušies un kas veidojis latviešu valodu, jo tā ir tautas pagātne, tagadne un arī nākotne. Ieva uzskata – nevajag baidīties no tā, ka valoda mainās, jo tā bijis vienmēr: „Mēs no tā īsti nevaram izvairīties, jo tiek veidoti jauni vārdi un izmantoti ļoti daudzi internacionālismi. Uzskatu, ka latviešu valoda nevarētu izzust, jo ir vārdnīcas, grāmatas un mēs to laika gaitā attīstām. Nevajag

Valsts izglītības satura centra pārstāve Dace Ozoliņa simpātiju balvu pasniedz Kuldīgas tehnikuma audzēknim Kevinam Rožkalnam, kura dzeju viņa nodēvēja par vienreizēji skaistu.

baidīties par to, ka savu valodu sabojāsim.”

LATVIETIS KĀ DARBAGALDS

1. vietu literāro darbu grupā ieguvusi KTTT audzēknis Kevins Rožkalns par dzeju, kas radīta, iedvesmojoties no A.Kronvalda vārdiem *Mosties, celies, strādā*. Autors izmantojis paša izdomātu salīdzinājumu *latvietis kā darbagalds*, jo arī viņam svarīgi būt kustībā: „Mēs visu dzīvi strādājam, esam darbībā. Kad biju mazs, braukāju ar BMX. Pēc tam vienmēr bija treniņi volejbolā un futbolā. Pašlaik trenējos vieglatlētikā. Nespēju iedomāties sevi bez tā.”

Andreja Upīša Skrīveru vidusskolas 12. klases skolniecei Liandai Lācgalvei tādus darbus rakstīt šķiet interesanti un vērtīgi, jo tas veicina radošumu un paplašina vārdu krājumu. Viņas darbs ieguvusi 1. vietu pārspridumu grupā. „Labam līderim jābūt tādām, kas uzklausa savu tautu. Gan tauta, gan valdība var viens otru savā ziņā arī iznīcināt, tāpēc jābūt balansam. Latvija un tās vērtības esam mēs paši. Tas rada tādu kā loku, kas noved pie mums pašiem. Tas parāda, cik dažādi ir augstākstāvošie un kā viņi var ietekmēt dažādas tautas,” par savu galveno vēstījumu stāsta skolniece.

Literāro darbu grupā

Galveno balvu ieguvusi Ieva Bērziņa (Priekules vsk.), 1. vietu – Kevins Rožkalns (KTTT), 2. – Ieva Gaile (Rīgas Centra humanitārā vsk.), 3. – Kristiāna Millere (Rīgas Mākslas un mediju tehnikums). Atzinības rakstus saņēmuši Rojs Ralfs Bidzāns, Katrīna Skutele, Edvards Jānis Sokolovskis, Līna Robežniece, Sāra Tidemane un Arkādījs Mihailovs.

Pārspridumu grupā

Galveno balvu ieguvusi Sibilla Zubricka (Ventspils mūzikas vsk.), 1. vietu – Lianda Lācgalve (A.Upīša Skrīveru vsk.), 2. – Ēriks Ralfs Blauberģs (Jaunpiebalgas vsk.), 3. – Una Krjučkovska (A.Upīša Skrīveru vsk.). Atzinības rakstus saņēmuši Marita Vulāne, Ella Linde, Anete Megija Vērdiņa, Jānis Straume un Lilija Kalniņa.

VALODA ARVIEN BAGĀTĀKA

Žūrijas locekle, Kuldīgas novada pašvaldības izglītības nodaļas vadītājas vietniece Lilita Mačtama konkursa darbus vērtē jau deviņus gadus un ir izlasījusi visus. Viņa secina, ka jauniešu valoda katru gadu kļūst arvien bagātāka un latviskāka: „Mani vienmēr pārsteidzis tas, ko jaunieši raksta. Lasot darbus, bija redzams, ka tas, kas viņus satrauca agrāk, kaut kādā mērā mūs satrauc arī tagad. Tā ir latvietība un latviešu valoda, mūsu piederība tautai. Konkursa darbos parādās jauniešu lepnums par savu valodu un tautu.”

Lielu paldies L.Mačtama teica arī skolotājiem, kuri ar neizsīkstošu enerģiju mudina jauniešus konkursā piedalīties. Simpātiju balvas no pašvaldības saņēma Signe Svārpstone, Agnese Bētiņa, Sintija Pokšāne un Kristiāna Luste.

„Mēs nebeidzam priecāties par drosmīgiem, radošiem un atvērtiem jauniešiem, kuri piedalās šajā konkursā,” viņus uzrunāja UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības sektora vadītāja Alise Oļesika un pasniedza četras simpātiju balvas. Tās

saņēma Ralfs Jēkabs Verģis, Kristers Heidingers, Markuss Damulevičs un Amanda Ieva Tutāne. Valsts izglītības satura centra pārstāve Dace Ozoliņa uzsvēra, ka vienmēr izlasa visus iesūtītos darbus: „Šogad iezīmējās ļoti mūsdienīgas tendences. Daudzi jaunieši sākuši rakstīt tad, kad pasauli pāršalca karš Ukrainā, kas diemžēl notiek vēl tagad. Pieskaršanās šādai tēmai iepriekš nav bijis.”

ATROD ROZĪNĪTES

Žūrijas pārstāve, dzejniece, Kuldīgas skolotāja Līgita Mežkalne iepazīstināja ar īpaši tēlainiem teikumiem, ko viņa izrakstījusi no jauniešu darbiem: „Bieži vien ir tā, ka dzejolis viscaur varbūt nav ļoti labs, bet katrā ir kāda rozīnīte.” Lūk, dažas: „cenšos skolas solā labot savus smadzeņu robus”; „skatos, kā koki gorās”; „es dziedu balādi savām nezālēm”; „tas apēd tavu dzīves dzīslu, tavu dzīvesprieku un smieklus”. L.Mežkalne aicināja jauniešus turpināt rakstīt, eksperimentēt un būt drosmīgiem.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Darāmā mazāk, bet raža – lielāka

Daudzām ģimenēm dārzā sācies rosīgs pavasara darbu laiks, un arvien vairāk vērojama tendence pārtiku izaudzēt pašiem. Lai būtu rezultāts, lieti noderēs Borisa un Ināras Teterevu fonda programmā *Pats savam saimes galdam* tapusi *Saimes galda rokasgrāmata* un dārzkopības speciālistes Eleonoras Mārciņas padomi, kā labāk darboties mazdārziņā.

Saimes galda rokasgrāmata

Tā atrodama mājaslapā www.teterevufonds.lv jaunumu sadaļā, to var lejupielādēt un izdrukāt (<https://ej.uz/SaimesRokasgramatu>).

IESAISTA ARVIEN VAIRĀK

Arī šogad fonds savu programmu īsteno ar mērķi palīdzēt grūtībās nonākušiem cilvēkiem pašu rokām izaudzēt pārtiku, tādējādi uzlabojot dzīves apstākļus, lietderīgi pavadot brīvo laiku un apgūstot jaunas prasmes dārzkopībā. 2020. gadā atbalstu saņēma 12 bezpeļņas organizācijas, pērn – 20. No pagājušā pavasara līdz rudenim dārzkopībā iesaistītas vairāk nekā 700 ģimenes (gandrīz 3000 cilvēku, tostarp ap 1000 bērnu). Apstrādātie dārzi ir dažāda lieluma – izrēķināts, ka viena ģimene saimniekojusi vidēji 400 m².

Tikko beidzies šīgada konkurss – 42 500 eiro piešķirti

23 biedrībām. Par šo naudu iegādātas un maznodrošinātajiem tiek dalītas sēklas, stādi, darbarīki un mēslojums, var saņemt speciālistu un dārzkopības entuziastu padomus.

LABĀ AUGSNĒ

„Ievērojot vienkāršus padomus, darba būs mazāk, bet raža – lielāka,” norāda E.Mārciņa. Dārzkopības speciāliste iesaka vispirms apdomāt, kur un ko stādīt vai sēt. Dažādu augu prasības ir atšķirīgas, tomēr jebkurā gadījumā vēlamā augsni bagātināt. Tās iekopšanai jāvelta īpaša uzmanība, citādi būs lieki strādāts un no cerētās ražas nieks vien iznāks.

Var izmantot kompostu, kūtsmēslus, zaļmēslojumu. Tāpat var bagātināt ar mikroorganismiem, lietojot sauso mikrobioloģisko mēslojumu trihodermīnu, slietu humusu un citus līdzekļus.

ZĪMĒ PLĀNU

Svarīgi ir ievērot augu seku, tāpēc dārzkopec iesaka uzzīmēt dārza plānu. Viņas piedāvātajā shēmā dārzu kultūras dalītas sešās grupās:

- kāposti, rutki, kāļi, redīsi, rāceņi, ziedkāposti;
- burkāni, pētersīļi, selerijas, bietes;
- puravi, sīpoli, ķiploki;
- ķirbji, kabači, gurķi;
- tomāti, paprika;
- pupas, zirņi;
- kartupeļi.

Dārzs tiek veidots sešās zonās, un četru gadu periodā katrā tiek audzēti citas grupas dārzeņi. Sa-

lātaugus var stādīt, kur vien brīva vieta.

JĀBŪT PACIETĪGIEM

Rokasgrāmatā katrā kultūrai norādīts vēlamais sējas vai stādīšanas un dēstu audzēšanas laiks, attālums starp augiem un rindām, organiskā mēslojuma veids, kā arī brīdis, kad var vākt ražu.

E.Mārciņa uzsver, ka laika apstākļi un dažkārt arī citi iemesli no dārzkopja prasa pacietību: „Šogad pavasaris ir vēss. Jāatceras, ka sēklas zemē var sēt tad, kad augsne iesilusi vismaz līdz +12 grādiem. Ievērojiet, ka katram dārzeņim ir savs laiks un pieceļa! Piemēram, tik iecienītos kartupeļus rudens ražai stādiet maija otrajā pusē, ievērojiet attālumu starp rindām un augiem (60 x 30 cm), mēslošanai izmantojiet kompostu un ražu vāciet septembra vidū vai beigās!

Taču ir tādi augi, ko vasarā var audzēt atkārtoti: dažādus kāpostus, kolrābjus, salātus, dilles, rukolu, spinātus, zirņus, pupas un sīpolus lokiem. Rokasgrāmatā atradīsiet īsus padomus izplatītāko dārzu audzēšanā, kas ikvienam mazdārziņa īpašniekam palīdzēs sasniegt vēlamo.”

SILTA KĀJA, NEVIS GALVA

Dārzkopec pievērš uzmanību tam, ka siltumprasīgajiem gurķiem, ķirbjiem un kabačiem galvenais ir nevis *silta galva*, bet *silta kāja*. Var uz augsnes izbērt agrāk pļauto zāli – tad, tai satrudot, izdalīsies siltums. Svarīga ir arī stādījumu aprūpe – pareizi jārušina. Lietainā vasarā dobes jāveido tā, lai liekais mitrums tiktu novadīts. Tad arī būs mazāk jāravē, ja reizi nedēļā rūpīgi tiks izrušinātas visas rindstarpas.

Kā pareizi potēt

Jaunai ābelei vainagu jāsāk veidot pavasarī tūlīt pēc iestādīšanas. Ja labu izgriezto zaru negribas mest prom, var eksperimentēt, uzpotējot jau augošam kokam, skaidro Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas biroja dārzkopības konsultants Edgars Cirša.

AR GLĪTIEM PUMPURIEM

Augu potēšana ir pavairošana, saaudzējot kopā divas radniecīgas daļas: potcelmu un potzaru. Potcelms ir vieta, kurai tiek uzpotēta kāda cita auga daļa. Par potcelmu var izmantot sēņņus vai pirmās pakāpes skeletzarus. Par potzaru var izmantot jebkuru viengadīgu dzinumumu, kas ir vismaz zīmuļa resnumā ar skaistiem pumpuriem. Kā potzarus nebūtu vēlamā izmantot ūdens zarus – tie ir tie, kas aug stāvus gaisā. Par potēšanu ir izdotas grāmatas, pamācības atrodamas internetā, pieredzējušie dārzkopji praksē izstrādājuši katrs savu pārbaudīto metodi, bet princips visiem viens. Ir daži nosacījumi, kas vispirms jāņem vērā.

JA GRIEŽ RUDENĪ

Potēt pavasarī, bet potzarus parasti griež vēl rudenī vai ziemas sākumā, kamēr viengadīgos dzinumumus nav apdraudējis sals. Kad potzari nogriezti, tiem vēlamā pielikt etiķeti – tas ir ļoti svarīgi, ja zari tiek griezti no vairākām šķirnēm. Bez šādām atzīmēm vēlāk būs grūti atšķirt, kurš zars ir konkrētai šķirnei. Nogrieztiem jāietin salvetē, jāsamitrina, jāieliek plēves maisiņā un jānoliek vēsumā (ap +2 grādiem) pagrabā vai le-

dusskapī. Svarīgi, lai potzari visu laiku būtu vēsumā un mitrumā, jo tas garantē to, ka neiekaltīs. Ja iekaltīs, tiem pazemināsies kvalitāte un tie var nepieaugt. Ja mitruma būs par daudz, var gadīties, ka potzari neēļos un sāks pelēt vai pūt. Tāpēc uzglabājot tiem jābūt viegli mitriem, nevis slapjiem.

TUVĀK STUMBRAM

Potcelmi dalās divās grupās: sēklaudžos un klonaudžos.

Sēklaudžu potcelmi izauguši no sēkliņām. Klonaudžu potcelmi pavairoti veģetatīvi, visbiežāk ar noliekšņiem vai aprausumiem. Potēšanas brīdī jebkuras potcelmam jābūt vismaz zīmuļa resnumā, kāds tiek sasniegts otrajā vai trešajā audzēšanas gadā.

Vainagā uz kāda skeletzara būtiski ir potēt uz pirmās pakāpes skeletzariem un darīt to pēc iespējas tuvāk stumbram. Nekādā gadījumā nepotēt metru no stumbra! Potēšanai vainagā der jebkurš pirmās pakāpes zars, kam ir primārā miza; ja izveidojusies sekundārā, tad uz tāda zara potējums vairs nepieaug.

Primārā miza ir plāna, tā lokās un blīvi pieguļ potzaram. Sekundārā miza ir bieza, cieta, nelokāma un no ārpuses saplaisājusi – šāda lielākoties ir veciem skeletzariem.

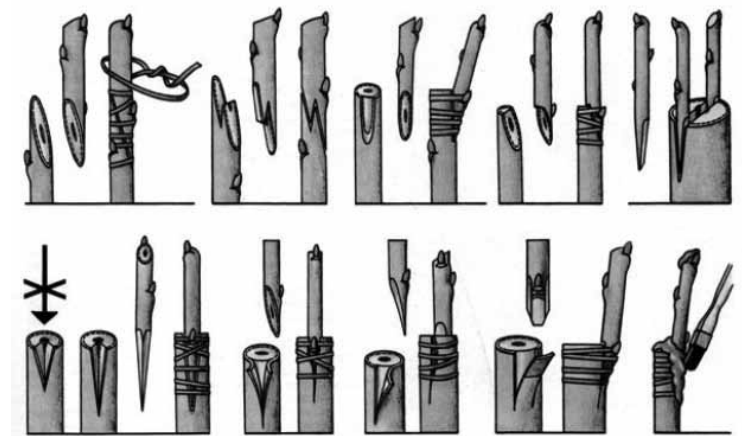
UZ LAUKA UN SILTUMNĪCĀ

Potēt tad, kad potcelms sāk pamosties – kad augs veido mazās, baltās saknītes un sāk cirkulēt sula. Svarīgi, lai potcelms ir fizioloģiski vairāk pamodies nekā potzars. Ja potzars un potcelms būs vienādi atstīti vai potzars būs pamodies vairāk par potcelmu, rezultāts nebūs pozitīvs. Potēt var gan uz lauka, gan siltumnīcā – atkarībā no tā, vai potcelmi iestādīti augsnē vai pie rakti. Bez potcelma un potzara vajadzēs vēl šādus materiālus: plēvi vai izolācijas lentu, potziedi, speciālu potēšanas vai citu asu nazi, auduma lupatiņu, dārza šķēres.

DROŠĀK, JA BŪS DIVI

Vispirms potcelms jānoslauka, stumbru un sakņu kaklu attīrot no augsnes un citiem netīrumiem. Pēc tam ar dārza šķērēm potcelmam nogriež visu virszemes daļu, izdara 3–4 cm garu iegriezumu sakņu kaklā un atloba mizu, aiz kuras pēc tam ievieto potzaru. Ja potcelms ir tievs, tad potcelmam var būt slīps grieziens – šo metodi sauc par kopulēšanu. Potzarus no glabātavas izņem tikai potēšanas dienā. Ja uzreiz pie darba neķeraties, var tos ielikt vāzē ar ūdeni.

Potzaram parasti ir viens vai divi pumpuri. Uz potes atstāj di-

Potēšanai ir dažādi paņēmieni, bet princips viens.

Potēšanai vainagā der jebkurš pirmās pakāpes zars, kam ir primārā miza. Ja izveidojusies sekundārā, tad uz tāda zara potējums vairs nepieaug.

vus pumpurus, bet, ja potzaru nav pietiekami daudz, var veidot viena pumpura potes. Bet drošāk ir divu pumpuru, ja nu viens ir bojāts. Potei apakšējo galu griež slīpi 3–4 cm garumā, augšējo galu – taisni 1 cm virs pumpura.

VIENĀ LĪMENĪ

Poti ievieto sakņu kaklā šķēlumā aiz mizas. Ja tiek potēts uz vainaga skeletzara, tad nozāgētā zara vietā pa perimetru var salikt vairākas potes – pat piecas, ja vieta atļauj. Poti ieliekot, svarīgi, lai sakņu kakla virsma būtu vienā līmenī ar potzara lūksnes kārtu – tautas valodā runājot, atstāj mēnestiņu. Pēc

tam sakņu kaklu stipri notin ar saiti, lai miza kārtīgi piespiežas pie potes un līdz ar to pote – stipri pie sakņu kakla lūksnes. Pēc apsīšanas potzaru un sakņu kaklu var nosmērēt ar potziedi, lai aizkavētu ūdens iztvaikošanu.

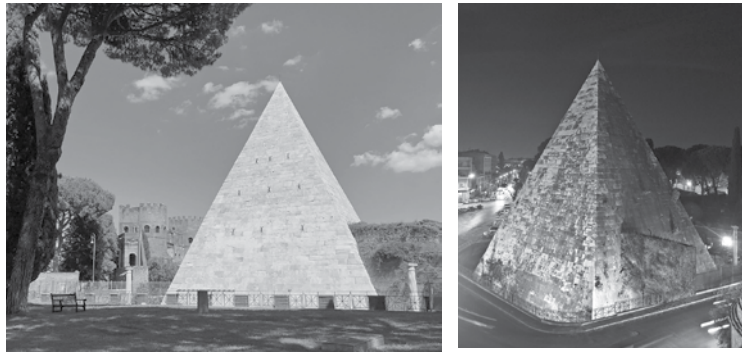
Kopulēšanas metodē poti griež tādu pašu, tikai potcelma diametram jāatšķiras +/- 1 mm. Griezuma garumam un leņķim arī jābūt līdzīgam. Šajā metodē nav svarīgi atstāt mēnestiņu. Ja potēts uz lauka, tad potējumu tur arī atstāj, lai aug, bet, ja potēts siltumnīcā, tad potcelmus var salikt kastē ar mitru kūdru vai katru potcelmu ielikt atsevišķā podiņā.

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 18. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Romiešu laikmeta piramīda. Tā uzcelta kā kaps Epulones reliģiskās korporācijas biedram Gajam Cestijam (18.–12. gadā p.m.ē). Atrodas sazarojumā starp diviem seniem ceļiem. Tā kā piramīda iekļauta pilsētas nocietinājumos, šodien tā ir viena no vislabāk saglabātajām senajām ēkām šajā vietā. Piramīda ir no ķieģeļiem un betona, pārklāta ar balta marmora plāksnēm, kas stāv uz travertīna pamata. Tai ir kvadrātveida pamatne (29 m²), un piramīda ir 125 romiešu pēdas (37 m) augsta. Kā to sauc, un kur tā atrodas?

Atbildi gaidām līdz 19. maija 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

17. kārtas atbilde: Čičenica, Meksika.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Vineta Kondraņicka, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Gunita Rībena, Inese Midrijāne, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Ksenija Eidemane.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 19. maija 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kā sauc Padures pagasta sieviešu vokālo ansambli?

Atbilde: radio SWH dīdžejs, novadnieks Artis Dvarionas mūzikā atgriezies ar skatuves vārdu Laspane.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Gunita Rībena, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Maija Viļuma.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

IEVĒRĪBAI! Konkurso uzvarētāji tiek noteikti reizi ceturksnī.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

18. jautājums
Brūģētas ielas pārveide par šoseju 1938. gadā. Kas tā par ielu?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 19. maija 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

17. jautājuma atbilde:
Liepājas un Baznīcas ielas krustojums.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Gunita Rībena, Velta Višņevska, Indra Grandava, Maija Viļuma, Ksenija Eidemane.

KONKURSS

Mini, mini mīkliņu!

Atbildes līdz 19. maija 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

1. Maza, maza sieviņa sēd ceļa malā; kas iet garām, tam dod kukuli.
2. Tupam, tupam viens pret otru; kad nāk vakars, lecām kopā.
3. Melns kā velns – nav velns, skrej kā vējš – nav vējš, rūc kā pērkons – nav pērkons, rokas kā cūka – nav cūka.
4. Tēvis iekož mātītē.

Atminējumi

1. Brilles. 2. Rasa. 3. Sirds.
4. Uzarts lauks. 5. Aveņu oga.

Atminējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Gunita Rībena, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ausma Kreidere.

VALASPRIEKŠ

Bez tortes nav svētku

Simona Šternberga ir kultūras pasākumu organizatore Kuldīgas pensionāru apvienībā *Rumbiņa*, taču brīvajā laikā aizraujas ar kūku cepšanu: „Esmu sapratusi, ka tas man atļauj būt šajā mirklī, būt šeit un tagad.”

Sevi viņa raksturo kā pozitīvu, komunikablu un gādīgu cilvēku: „Man labāk patīk otram dot, nevis ņemt. Ja ar kādu lietu aizraujos, tad pat nepamanu, kā pazūd laiks un cik ir pulkstenis.”

PATĪK SEVI IZAICINĀT

Pirmo torti Simona izcepusi pirms diviem gadiem, kad ar ģimeni pārvākusies uz Skotiju. „Nebiju to darījusi ne reizes, jo tas likās ļoti sarežģīti. Meitai un draugam bija vārdadiena, un nospriedu, ka svētki bez kūkas nav svētki. Izdomāju, ka taisīšu medus kūku.” Viņa izvēlējusies vienu no vissarežģītākajiem variantiem, jo reizēm patīkot sevi izaicināt. „Pēc šīs reizes medus kūka kļuva par manu mīļāko. Sāku cept arī draugiem un kolēģiem Skotijā. Viņiem ļoti garšo, ja un sapratu, ka tas man sagādā prieku.”

Simona to vienmēr darot ar mūziku fonā, jo tā radot pozitīvas emocijas, taču vislielāko smaidu raisot rezultāts. „Visvairāk prieku sagādā tie, kuri manas kūkas sagādā ēd un kuriem tās garšo. Ļoti priecājos, ja patīk arī noformējums. Reizēm es sev neticu un liekas,

Simona Šternberga: „Uzskatu, ka labais vairo labo, tāpēc pret citiem izturas tā, kā gribētu, lai izturas pret mani.”

„Šo torti cepu Skotijas kolēģei kā pārsteigumu dzimšanas dienā. Tā man ir mīļa, jo kolēģe atklāja: viņas meitai kūkas negaršo, bet manējā esot garšojusi,” palepojas Simona.

„Viss apgūts pašmācībā. Platformā „YouTube” esmu vienīgi paskatījusies video, kā kūku pareizi apsmērēt, jo process ir cimperlīgs.”

ka kaut kas nav iznācis. Ļoti pārdzīvoju, ja neizdodas, kā vajag. Esmu sev vislielākais kritiķis.”

Process esot laikietilpīgs, taču interesants: „Pirmo kūku taisīju kādas septiņas stundas bez apstājas, ja ne pat vairāk. Medus kūka aizņem divas trīs stundas, nākamajā dienā dekorēšana vēl kādas divas. Biskvīta kūkai pamatnes sagatavoju iepriekšējā vakarā pāris stundās. Nākamajā dienā atliek sasmērēt un izdekorēt, un arī tas aizņem divas stundas. Ja vienā dienā, jāreķina piecas sešas.”

MEDUS KŪKA – PAAUDŽU KLASIKA

Katrā tortē Simona ieliek daļu no sevis: „Medus kūkai man patīk pats process, parastajām prieku sagādā dekorēt, kaut gan tas ir visgrūtāk. Sarežģīti ir arī kūku salikt tā, lai iznāk perfekti taisna.” Viņa nekad neizgāzot tad, kad draudzenei vajadzēja izcept lielāku kūku, nekā bija ieradusi. Pārreķinājos ar produktiem: palika pāri tik daudz mīklas, ka varēju izcept vēl vienu. Laikam vajadzēja skolā mācīties matemāti-

ku.” (Smejas.)

„Man patīk kaut ko uztaisīt ģimenei un draugiem, redzēt viņu emocijas. Jāmāk sajust un izdomāt, kas patīks saņēmējam. Manuprāt, ar medus kūku nekad nevar nošaut greizi. Tā ir klasika paaudžu paaudzēs un ne tikai latviešiem. Tajā ir kaut kas īpašs. Ja vēlas citādākas garšas nianšes, var pievienot kādu citrusaugli, un kūka kļūst vēl svaigāka.”

IMPROVIZĀCIJA UN PERFEKTS REZULTĀTS

Bieži vien, kā stāsta Simona,

viņai patīk improvizēt. „Ar biskvīta kūku improvizēju it visā, jo klasiskā versija man nepatīk. Es tās vienmēr taisu pēc savām sajūtām. Protams, pamatu biju pajautājusi mammai, bet pēc tam aizgāja mana radošā izpausme.” Visradošākā esot Ziemassvētku medus kūka. „Tā nebija klasiskā. Mīklai pievienoju piparkūku garšvielas, krēms bija klasiskais, taču ar apelsīna notīm. Mājiniekiem garšoja, un tas man bija pats galvenais.”

Simona labprāt gatavo dažādus ēdienus: „Man patīk iemācīties ko jaunu, bet, ja ar pirmo reizi neiznāks, tad atkal pārdzīvošu, jo gribu, lai viss ir perfekti.” Liels palīgs virtuvē esot meita: „Viņu interesē viss, ko es daru, tāpēc atļauju izpausties arī viņai. Uz visu virtuvē notiekošo meita ir zinātkāra jau no pusotra gada vecuma.”

Simona kūku cepšanu apgūvusi pašmācībā: „Platformā YouTube esmu vienīgi paskatījusies video, kā kūku pareizi apsmērēt, jo process ir diezgan cimperlīgs.” Taujāta, vai hobijs varētu pāraugt biznesā, viņa atbild šādi: „Tuvākajā laikā to neplānoju. Man ir citi plāni attiecībā uz darbu un izaugsmi. Klausos vebinārus par dažādām tēmām un tālākizglītības programām apgūstu digitālo mārketingu. Mani iedvesmo kustība, darbošanās un visa jaunā izzināšana.”

Elizabete Rublāne
Simonas Šternbergas arhīva foto

PĀRDOD

Elektrisko **MALKAS ZĀGI**, elektromotorus, **SILTUMNĪCAS** stiklus un apkures katlu. Tālr. 26469611.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā 252 eiro ar PVN par paleti. Tālr. 20331463.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (250 EUR/paleta), mizas (50 EUR/1,3 m³ maiss), klucīšus (105 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

MALKU ar piegādi, kravā 8 m³, krāmētu, klučos – 350 EUR, skaldītu – 400 EUR. Tālr. 26539164.

Skaldītu un kluču **MALKU**, piegādi nodrošina. Tālr. 26632723.

MELNZEMI. Tālr. 29254530.

TRŪDMĒSLUS, 4 EUR par maisu ar piegādi. Tālr. 28946350.

Šī gada 20. maijā Kuldīgā, veikalā RIMA (Sūru ielā 2), no 9.00 līdz 18.00 **OPTIKO BRILĻU** izpārdošana (piedāvājam tonētās brilles ar dioptrijām – plus un minusi, izgatavotas laboratorijā ar 2 gadu garantiju, 25,00–45,00 EUR), iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tālr. 29576954.

DAŽĀDI

L.REZEVSKAS IZSTĀŽU ZĀLĒ 20. maijā 17.00 sezonas atklāšana ar Zanes Kairišas (Seredņakovas) gleznām. Cienastā ukraiņu ēdieni. Aicina Kuldīgas kultūras biedrība *Līvija* un Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums. Tālr. 26365253.

Veicam **JUMTA** darbus, maiņu, remontu u.c., **SILTINĀM FASĀDES** u.c., pievedam materiālus. Tālr. 22489517.

Ierīko **SPICES**, tīra **AKAS**. Tālr. 20499788.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380.

VAJADŽĪGI pārvietojamā lentzāģa **PAKALPOJUMI**. Tālr. 28830721.

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 2244 7206.

ZEMI, mežus, izcirtumus, aizaugušas zemes. Tālr. 27604604.

Pašvaldības SIA *Ventspils siltums* rīko **IEPIRKUMU** kurināmā (šķelda, malka) iegādei. Piedāvājumi iesniedzami līdz 2022. gada 26. maijam www.eis.gov.lv. Tālrunis uzziņām: 63602200, e-pasts: vent.siltums@ventspils.lv, www.ventspilssiltums.lv.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Niva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

SIA *AIBI* iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

SIA *Valinda* **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

LĪDZJŪTĪBAS

*Uz ievu ziedēšanu viņa neatnāks,
Uz ābeļu un rožu – neatnāks,
Vairs ne uz kādiem ziediem viņa
neatnāks,
Jo viņa visiem ziediem cauri
ziedēs.*

/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Kristai un ģimenei, omīti mūžībā pavadot. Kuldīgas kultūras centra kolēģi

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Ritai, mammu zaudējot.

Daiga, Ruta, Monta, Mundra,
Astrīda, Ilze

*Paliec, māt, smaidā,
Paliec, māt, glāstā,
Paliec jaukajā bērniņas stāstā.*

/O.Lisovska./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Baibai Šteigmanei, mammu mūžībā pavadot.

*Klusiem soļiem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Baibai Šteigmanei, māmiņu mūžībā pavadot.

Kuldīgas slimnīcas virtuves
kolektīvs

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā
stās.*

/O.Rikmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Innai Zarubinai, vīru zaudējot.

Rūpniecības preču tirdziņa
kolektīvs

*Ar plaukstošiem bērziem atnāca
vēji,
Ar plaukstošām cerībām aizgāja
sirds.*

/F.Bārda./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu kolēģei Innai Zarubinai, vīru kapu kalniņā guldot.

Tavi kolēģi: Aleksandrova N.,
Rozentāle N., Vizbule N.,
Borisova L., Stepena A., Stikuta I.,
Djageļa S., Tisjaka E., Sprude V.,
Meirupska L.

*Kad dodos es prom, tad
neskumstiet jūs,
Kaut nedaudz citāds, es tepat vien
būšu...*

*Tie, kas dzirdēt spēj, – tie
sadzirdēs*

*Caur trauslajām putnu dziesmām,
Caur saldo kameņu sanēšanu.
Tie, kas just spēj, – tie sajūtīs
Caur siltu vēja glāstu, caur dzidru
ūdens lāsi.*

*Tie, kas redzēt spēj, – tie saskatīs
Caur tikko plaukušo ziedu, caur
trauslu varavīksnes tiltu.*

*Kaut nedaudz citāds, es tepat vien
būšu.*

/A.Lietuviēte./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Innai, no vīra atvadoties.

Kolēģi Kuldīgas Mākslas un
humanitāro zinību vidusskolā

*Ievu ziedi nobirst klusi,
Māmuliņe aizmigusī –
Baltā smilšu palagā
Savu dzīvi satinusi.*

/N.Dzirkale./

Esam kopā ar Andri Bierandu-Bierenu, māti mūžībā pavadot.

SIA *Renda* kolektīvs

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, ALDI JUNKERU mūžībā pavadot.

Zenta un Andris Gudiņi

*Es būšu vējā,
Būšu vienmēr ar jums,
Labas domas un svētību nesot.*

/B.Žuravska./

Skumju brīdī esam kopā ar Vilni Junkeru, brāli ALDI mūžībā pavadot. Vidusskolas bijušie klasesbiedri

KURZEMNIEKU jūnijam var abonēt

līdz 29. maijam:

www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 27. maijam:

- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. maijam:

pa tālruni 67008001
vai 27008001.

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

DĀRZĀ

Ārija Rudlapa,
agronome

Darbi no 17. līdz 24. maijam

17. maijs. Sēšanai, stādīšanai un augu apgriešanai nelabvēlīga diena. Ieteicams ravēt, plaut un citādi ierobežot nezāles cerībā, ka tās tik drīz neataugs. Pacenieties gan nenodarīt pāri kultūraugiem, jo arī tie šādās dienās ir jutīgi pret savainojumiem!

Sargiet augus no spradžiem!

18., 19. maijs. Augļu dienas. Sēj gurķus, kabačus, ķirbjus, pupas un pupiņas, zirņus vēlākai ražai. Kā iepriekš izaudzētus dēstus pastāvīgā vietā stāda visus minētos, kā arī tomātus, papriku, baklažānu, fizāli un citus augļu dārzeņus. Stāda augļu kokus un ogulājus no konteineriem. Sēj vasarājus un griķus. Novāc un uzglabāšanai gatavo rabarberu kātus. Ievāc ārstniecības augus.

20., 21. maijs. Sakņu dienas. Steidz sēt un stādīt sakņaugus –

bietes, burkānus, kartupeļus, sīpolus, topinambūrus un citus, kas patīk un garšo. Apstrādā un gatavo augsni vēlajiem sējumiem un stādījumiem. Stāda kokus no konteineriem. Dobes ravē un rušina, lai nesaaug nezāles, uz augsnes liek mulču. Ierok sētām stabus, nostiprina nogāzes, veido celiņus un dara citus augsnes darbus.

23., 24. maijs. Ziedu dienas. Sēj vasaras puķes un nektāraugus. Vāc ārstniecības augus. Arī rabarberu ražu var novākt un sagatavot uzglabāšanai.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!

Tālrunis 63324881.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem
laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Ārija)

Par satiksmes organizācijas izmaiņām Baznīcas ielā no Pasta ielas līdz Policijas ielai Kuldīgā

Saskaņā ar Kuldīgas novada pašvaldības Transporta komisijas lēmumu Baznīcas ielā, Kuldīgā, noteiktas satiksmes organizācijas izmaiņas.

Turpmāk būs vienvirziena kustība posmā no Policijas līdz Pasta ielai virzienā no Policijas ielas uz Pasta ielu.

Atbilstošas ceļa zīmes ierīkos SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*. Darbus plānots veikt 17. maijā.

Satiksmes organizācijas shēmu ir saskaņojusi VSIA *Latvijas Valsts ceļi*.

SEN

Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolas koncerts Kuldīgā

25. maijā Kuldīgas kultūras namā notika Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskolas koncerts, kurā piedalījās skolas simfoniskais orķestris un solisti – šī gada absolventi. Skolas simfoniskais orķestris sastāv galvenokārt no audzēkņiem un skolas pedagogiem. Orķestris regulāri koncertē Liepājā – šogad piedalījies komponistu J.Līcīša un J.Ivanova autorkoncertos. Nākamajā mācību gadā visiem absolventiem izpildītājiem jāspēlē savas valsts eksāmena programma ar orķestri. Sevišķi atsaucīgi klausītāji uzņēma A.Žilinska *Dziesmu par Daugavu*, kuru duetā izpildīja absolventi E.Talalass un A.Bikova. Emīļa Melngaiļa Liepājas mūzikas vidusskola, būdama pēc audzēkņu skaita lielākā mūzikas vidusskola mūsu republikā, veic lielu muzikālās audzināšanas darbu ne tikai Liepājā, bet arī citās tuvākajās pilsētās: Aizputē, Saldū, Skrundā, Brocēnos un citur. Šāds simfoniskā orķestra koncerts Kuldīgas mūzikas dzīvē bija rets un izcils notikums. Tikai žēl, ka tik maz ir to kuldīdznieku, kas šādu mūziku ciena. Pie mazā apmeklētāju skaita vainojama arī sliktā reklāma, jo afišas bija izliktas maz un slikti pārskatāmas.

Padomju Dzimtene 1962. gada 29. maijā

REPORTĀŽA

Muzeju naktī pauž atbalstu Ukrainai

Sestdienā starptautiskās akcijas *Muzeju nakts* pasākums Kuldīgā aizvadīts ar devīzi *Muzejs mieram*.

Kuldīgas novada muzejs aicināja ciemos – apmeklēt Bangertu villu un vakaru pavadīt mierīgā gaisotnē, kā arī paust atbalstu ukraiņu tautai, kas cīnās par brīvību un mieru.

Muzejā varēja apskatīt pamatekspozīcijas, Tautas tēlotājas mākslas studijas *Kuldīgas paleta* izstādi *Ūdens mistērijas* un fotokluba *Divas upes* fotoizstādi *3M*. Ikviens varēja nofotografēties digitālajā fotogrāmī, iegūstot fotokartīti kā skaistu piemiņu. Adatu tornī varēja iepazīt adatu ražošanas vēsturi un uz pilsētu paraudzīties no putna lidojuma. Arī šoreiz varēja doties ekskursijā pa jauno rātsnamu kopā ar domes priekšsēdi Ingu Bērziņu un pulksteņmeistaru Arnoldu Piziku, kā arī ielūkoties pašvaldības policijas telpās Strautu ielā 1.

Muzejpedagoģe Baiba Vētrāja (pa labi) Rebekai Hartmanei un Rihardam Kaminskim rāda, kā izveidot miera simbolu – balodi. Kuldīdznieks Arvis Hartmanis ar bērniem cenšas pasākumus apmeklēt bieži: „Domāju, ka cilvēki pēc tiem izsalkuši. Ja būtu katru sestdienu un svētdienu, te visu laiku būtu pilns.” Viņam patīk, ka vēl vakarā var izstaigāt muzeju un pārējās pilsētā atvērtās vietas. Muzeju nakts ģimenē jau izveidojusies par tradīciju.

Muzeja afišu stends uzziēdējis saulespuķēs. Gan ģimenes ar bērniem, gan citi tās ne tikai izkrāsoja, bet arī papildināja ar zīmējumiem un novēlējumiem.

Aizraujošā nakts ekskursijā pa vecpilsētu kopā ar muzeja krājuma glabātāju Ingridu Poli devās vairāki desmiti cilvēku. Šī ekskursija jau kļuvusi par tradīciju. Tajā katreiz var uzzināt ko jaunu, jo maršruts katreiz ir citādāks.

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

KURZEMES RADIO

SKANOŠĀ VĒRTĪBA JAU 25 GADUS

SVINAM KOPĀ!

25.maijā visas dienas garumā koncerti no studijas, konkursi, apsveikumi un jautrība. Klausies FM viļņos un internetā.
www.kurzemnieks.lv